

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 8 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 12. mars 2026

— Når selv helse reduseres til tall og profitt, begynner jeg å lure på hva slags samfunn vi lever i

Kommentar s. 3

Frykter diskriminering ved politihøgskolen

— HÅRREISENDE OG SVÆRT SKUFFENDE

Nyhet s. 16

VAR STUDENT-PRAKTIKANT I UD

«Kaja» måtte punge ut med 70.000

Nyhet s. 8

KÅRET TIL NORGES BESTE

Nyhet s. 12

UNIVERSITAS I NEPAL:

Skjebnevalget

Rakesh ble lam i kampen for demokrati.
Likevel fikk han ikke stemme.

Utenriks s. 18 – 21

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjø Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Uttegner: **Fabian Lenschow**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 3 Blindern, 0313 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Leder

Voksenjobb fortjener voksenlønn

Idun Kjø Wiig,
Ansvarlig redaktør

I disse dager sitter hundrevis av håpefulle studenter rundt om i landet og finpusser søknader og CV-er i håp om å bli en av de få heldige studentpraktikantene i Utenriksdepartementet (UD). Espen Barth Eides departement skal sende ut praktikanter til omtrent hundre ambassader eller generalkonsulater over hele verden, og kampen for å få plass er hard. Men for de som slipper gjennom nåløyet, venter ikke bare fryd og gammen.

Et praktikantopphold varer vanligvis i seks måneder, og innebærer at man bistår resten av ambassadens ansatte, vanligvis gjennom kommunikasjonsarbeid eller liknende. Det er ingen tvil om at det er ekstremt lærerikt, og man får et innblikk i hvordan utenrikstjenesten opererer internasjonalt. Problemet er bare at lønna rett og slett er ræva. Praktikantene får vanligvis betalt mellom 90 og 150.000 kroner for oppholdet gjennom et stipend. Skal du for eksempel være prakti-

kant i New York, med et stipend på 130.500 kroner for et halvår, kan det bli svært utfordrende. I den pulserende storbyen var nemlig gjennomsnittsløna på skyhøye 54.700 norske kroner i måneden i 2025, ifølge New York Post. Det betyr at leia potensielt kan koste nesten 330.000 kroner for et halvår – godt over dobbelt så mye som

bakgrunn søker stillingene – altså de som føler at de har råd. HR-sjef i UD Bård Ivar Svendsen avviser blankt at dette er et stort problem: Han har hørt om noen «veldig få som har hatt problemer», men at de fleste har det bra. Kan det tenkes at praktikantene, som nok er livredde for å få en dårlig referanse, ikke tør å fortelle om de økonomiske vanskene oppover i systemet?

Mange av studentpraktikantene har høye utdanninger, ofte fullførte bachelor- og ikke sjelden mastergrader. Dette er kompetente, dyktige arbeidstakere som lever på luselønn i håp om å kanskje få jobb i tjenesten senere hvis de ikke klager. UD utnytter håpet deres for å få billig arbeidskraft. I 2023 sa LO til NRK at praktikantordningen likner sosial dumping. Det er tydelig at departementet tar den kritikken med knusende ro.

UD utnytter håpet deres for å få billig arbeidskraft

praktikantlønna.

Universitas har snakket med en tidligere praktikant gjennom UD som så seg nødt til å betale 70.000 kroner fra egen lomme for å kunne gjennomføre praktikantoppholdet. Den anonyme praktikanten mener at de lave løningene kan føre til at kun studenter med en viss sosioøkonomisk

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

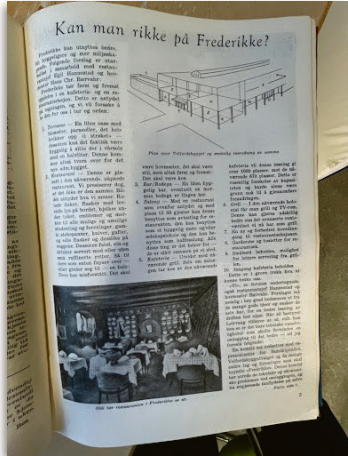
Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

EU-feber

I forkant av EU-avstemningen i 1994 presenterte Universitas hårreisende tall. Hele 6 av 10 studenter var positive til norsk EU-medlemskap. Jussen var selvsagt med på å øke prosenten, men på alle fakulteter var det faktisk ja-overvekt. Om ikke det overrasker deg, kan uttalelsene til daværende leder i Nei til EUs studentutvalg, Anne Sofie Lægran komme med den sjokkerende påstanden: «Blindern er konservativt». Mest sannsynlig en setning ingen har sagt igjen.

En visjon for Frederikke

I denne ukens arkivar skal vi hele veien tilbake til 1964. På denne tiden var senere utdanningsminister for Høyre: Lars Roar Langslet journalist i avisen, og vi opererte med utgavenummer i stedet for dato. Her var det ingen grenser på ambisjonsnivået man hadde for Frederikkeklassen. Terrasse man kan nyte en halvliter på, salong, grill med TV og sist men ikke minst en ny og forbedret hovedinngang var på planen. Jeg er helt enig, og etterspør selv terrasse og grill på Blindern.

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

En resultatbesatt kultur

Grindset-kulturen fremstilles ofte som et symbol på individuell viljestyrke. I virkeligheten er den skapt av en politikk som er besatt av målbare resultater

New Public Management

Herman Hagem Rønnes,
journalist hos Universitas

På sosiale medier flommer det over av treningsguruer og *crypto-bros*, som forteller deg at du kan *grinde* deg til en sixpack eller fem privat-fly, bare du er resultatorientert nok. Dette peker, etter min mening, på at en giftig prestasjonskultur har fått fotfeste i samfunnet.

Vår generasjon har treffende blitt døpt «generasjon prestasjon», fordi vi er besatt med målbare resultater. Alt fra eksamenskarakterer til antall følgere har blitt mål på hvor suksessrike vi er. I prestasjonskulturen skal alt måles, sammenlignes og rangeres.

Kultur og politikk henger sammen, og politiske reformer under styringsfilosofien fra privat næringsliv, har de siste 30 årene vært med på å skape den prestasjonskulturen vi lever under i dag. Dette kalles gjerne *New Public Management*, og har som mål å effektivisere offentlig sektor.

Skolereformen som kom i 2006, det såkalte Kunnskapsløftet, innførte haugevis av

kartleggingsprøver fra og med første trinn. Resultatene fra nasjonale prøver ble og blir offentliggjort, og rangerer skolene som om de er A-, B-, eller C-russebusser.

Når prestasjonsjaget prakkes på oss fra barndommen av, er det ikke rart at vi tar det

Prestasjonskulturen reduserer forelesningene til intet mer enn midler for å oppnå målet om en god eksamenskarakter

med oss videre i livet. Skolebarna blir opplært til at antall poeng på en prøve er et mål hvor flinke de er. I stedet for å oppmuntre barna til å lære ut av nysgjerrighet, motiverer skolesystemet dem gjennom resultater.

Helsesektoren er nok et offer for en resultatorientert politisk reform. Sykehusene har blitt drevet som butikk siden helsefor-

etaksreformen i 2002, utarbeidet av Jens Stoltenberg. Det har blitt et samrøre mellom private aktører og det offentlige, der profitt har blitt et insentiv for sykehusene. Små, lokale sykehus blir slukt av sentraliserte sykehus, fordi de ikke leverer gode nok tall. I en spørreundersøkelse utført i 2016 på vegne av Legeforeningen, mente vanvittige 95 prosent (!) av sykehusleger at ledelsen i helseforetak vektla økonomi høyt, mens en stusselig femtedel mente at ledelsen prioriterte helsefaget. Tallene illustrerer hvor absurde prioriteringene er under resultatregimet.

Det er noe dystopisk over det hele. Å hjelpe syke appellerer til det menneskelige i oss. Når selv helse blir redusert til tall og

profitt, begynner jeg å lure på hva slags samfunn det er vi lever i.

Vi trenger strukturell endring. Når alt rundt oss måles, rangeres og effektiviseres, begynner vi å gjøre det samme med oss selv. Derfor nytter det ikke å opp-

fordre skolebarna til å slutte å bry seg om prøver, og sykehusene om profitt, uten politisk kursskifte.

Heldigvis er det noen tegn til politisk endring. Høyre, for eksempel, snudde i 2016 på sitt tidligere forslag om å innføre karakterer fra femte trinn. Den 12. februar i år ble det et flertall i Stortinget for en ny

helsefinansieringsmodell, der sykehusene ikke lenger måtte kutte i drift for å finansiere oppgraderinger av sykehusene.

Likevel er det en lang vei å gå. Selv om politisk endring er mulig, er jeg redd for at prestasjonskulturen kommer til å henge igjen i lang tid fremover. På universitetet har resultatjaget festet seg i tankemåten til studentene.

Sjokkerende ofte hører jeg medstudenter avfeie pensum de har lest, eller forelesningen de har vært i, som «irrelevant for eksamen». Kommentaren lander som oftest uten at noen hever et øyebryn.

Prestasjonskulturen reduserer forelesningene til intet mer enn midler for å oppnå målet om en god eksamenskarakter. Mange studenter velger å lese akkurat den biten av pensum de trenger for å klare eksamen, fordi resten av pensum anses som «bortkastet tid». Læringen i seg selv mister verdi.

Jeg er redd for at vi mister av syne det som faktisk betyr noe. Det er alltid snakk om ambisjoner og mål, aldri snakk om lykke. Selv når du har nådd målene dine tillater ikke prestasjonskulturen deg å nyte dem – for da skal du *grinde* videre etter neste mål. Hva er egentlig meningen med et mål, hvis man glemmer å nyte reisen?

I år har en god kompis av meg som nyttårsforsett å være prosessorientert – heller enn resultatorientert. Det høres kanskje banalt ut. Men i en kultur der alt skal gi avkastning, blir det på grensen til radikalt.

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Én av tre vil bestemme over dama

31 prosent av unge menn født mellom 1997 og 2012 mener kona alltid skal adlyde ektemannen sin. Til sammenligning mener «kun» 13 prosent av menn fra den eldre garde (født mellom 1946 og 1964) det samme. Tallene kommer fram i en ny undersøkelse fra Kings College i London.

23.000 personer i alderen 18 til 74 år har svart på undersøkelsen. De som har svart kommer fra 29 land, blant annet Tyskland, India, Australia, Brasil, USA og Sverige.

Norge var ikke med i undersøkelsen.

Når det gjelder svarene fra de kvinnelige deltagerne, mener 18 prosent av unge kvinner at kona alltid skal adlyde ektemannen sin, mens 6 prosent av kvinner født mellom 1946 og 1964 mener det samme.

I undersøkelsen kommer det også fram at en av fem unge menn mener at «ekte kvinner» aldri burde ta initiativ til sex. Hva «ekte kvinner» skal bety er usikkert. ALA

Vendte rygg under 8. mars

Flere vendte ryggen til da Kajsa Ekis Ekman entret talerstolen under 8.mars-markeringen på Youngstorget. Det er så mange andre som kunne snakket i stedet for henne, mener UiO-student.

Kvinnedagen

Tekst Åsne Skeie

Foto Adrian Heggem Misfjord

8. mars forrige uke samlet tusenvis seg på Youngstorget i Oslo sentrum for å markere kvinnedagen. Men da den svenske forfatteren Kajsa Ekis Ekman inntok talerstolen som appellan, snudde stemningen i deler av publikum. Flere vendte ryggen til scenen. Noen hoiet og ropte slagord. Først etter hun gikk av scenen, snudde tilskuerne seg rundt igjen.

Motstand mot appellan

– Ekmans meninger er helt i strid med hva vi i Grønn Ungdom mener er kvinnekamp. Derfor valgte vi å snu oss under appellen, forteller lederen i Grønn Ungdom (GU) Henriette Sjursen-Eriksen (20) til Universitas.

Den svenske forfatteren har tidligere markert seg med kritikk av surrogati, sexarbeide og en ikke-binær kjønnsforståelse. Det kommer blant annet frem i Ekmans bok *Om könets existens – tankar om den nya synen på kön*, der hun skriver at «en kvinne ikke er noe annet enn ordet for den gruppen av mennesker som fødes med xx-kromosomer og eggceller».

GU-lederen var en av de mange frammøtte som protesterte mot at Ekman fikk tale.

Sammen med Grønn Ungdom holdt hun transflagg med teksten «Transkamp er kvinnekamp» i været under Ekmans appell, etter oppfordring fra foreningen FRI – foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold. Det var

VISTE MOTSTAND: Flere i publikum protesterte mot at Kajsa Ekis Ekman var invitert til å holde appell under 8. mars-markeringen i Oslo.

FOTO: PRIVAT

Vil tette kunnskaps- hullet om kvinnehelse

På selveste kvinnedagen kunne regjeringen melde at de gir ut 90 millioner kroner til forskning på kvinnehelse. Det er Forskningsrådet som skal fordele pengene, og midlene skal gå til å etablere et nasjonalt nettverk for kvinnehelseforskning og til prosjekter med vekt på plager i overgangsalderen.

– Det vi så da vi jobbet med kvinnehelsestrategien, var at det er flere kunnskapshull innen kvinnehelse. Det betyr at det må forskes mer, og et kjønnsperspektiv må gjennomsyre forskingen, sier helseminister Jan Christian Vestre til Khrono.

Bedre sent enn aldri!

ALA

Billigere månedskort

Enda en gladyhet! Tirsdag denne uka kunne byrådet i Oslo og fylkesrådet i Akershus melde at de har blitt enige med Ruter om å redusere prisen på månedskort. Prisen på månedskort for voksne i Oslo reduseres med til sammen 150 kroner, en fra 805 til 655 kroner.

For studenter vil prisen reduseres fra 482 til 394 kroner. For to soner går prisen fra 612 til 551 kroner. Det er

nemlig laget et system som gir rabatt for hver sone, forklarer byråd for miljø og samferdsel Marit Kristine Veia (V) til NRK.

Prisendringene vil bli gjennomført fra 3. mai 2026 forutsatt at «Jernbandedirektoratet har behandlet søknadene til statens midlertidige tilskuddsordning for billigere periodebilletter». Det får vi håpe de gjør, da. ALA

gen til appellan ars-markeringen

PROTESTERER: Student Filippa Hirsch Steffens (23) vendte seg bort fra talerstolen for å markere motstand mot anti-transsynn under Kajsa Ekmans appell.

de ikke alene om. Transflagget kunne skimtes over store deler av Youngstorget.

Som Universitas skrev i forrige uke, var det stort for mange at parolen «Feminisme mot fascisme: Transkamp er kvinnekamp» ble vedtatt under årets parolemøte.

– Å inkludere transpersoner i kvinnekampen er en videreutvikling av den. Transpersoner er en av de mest stigmatiserte gruppene i samfunnet. Selvfølgelig skal alle som kjemper for likestilling kjempe for deres rettigheter, sier Sjursen-Eriksen.

– Et slag i trynet

Selv om Ekmans appell i hovedsak handlet om motstand mot surro-

gati, var det særlig hennes syn på kjønn mange i publikum reagerte på.

Ifølge Sjursen-Eriksen virker invitasjonen av Ekman som appellan-ødeleggende for kvinnekampen:

– Det viktigste for transpersoner er jo å bli akseptert og anerkjent. Det gjør ikke Kajsa Ekman.

– Kan det være problematisk å protestere mot en tale som strengt tatt ikke handlet om transpersoner?

– Nei. Hun er mest kjent for å være transfobisk. Det oppleves som et slag i trynet for alle som har kjempet for parolen «transkamp er kvinnekamp» når man inviterer en så omstridt person. Hun antyd det dessuten i talen at

betegnelsen «kvinne» er i ferd med å utviskes.

Også for student Filippa Hirsch Steffens (23) var det viktig å vise solidaritet med transkvinner ved å snu seg rundt under appellen.

– Signaleffekten av å invitere en anti-transperson til en feiring av kvinners rettigheter, sier sitt om 8. marskomitéens arbeidsutvalgs' retning og syn på saken.

Universitas har lagt frem kritikken fra Sjursen-Eriksen og Steffens for Kajsa Ekmans Ekman. Hun ønsker ikke å kommentere kritikken.

Strid i kvinnebevegelsen

Både Sjursen-Eriksen og Steffens reagerer på det de kaller et «radikalfeministisk preg» på utvalgets valg av appellanter. Med «radikalfeminisme» sikter de til en retning innen feminismen som legger vekt på biologisk kjønn som grunnlaget for kvinners undertrykkelse, og som ofte er kritisk til å inkludere transkvinner i kategorien «kvinne».

På spørsmål om hun kan se noen argumenter for et slikt syn, er Steffens svar klart:

– Nei. Å løfte rettighetene til transpersoner vil styrke kvinnekampen. Vi trenger ikke færre allierte i kvinnekampen, vi trenger flere som jobber mot diskriminerende strukturer.

Begge støtter det de omtaler som en mer «inkluderende kvinnebevegelse», der også transpersoner og andre kjønnsminoriteter inngår i kampen for likestilling.

– Diskriminering skiller ikke mellom hvorvidt du er født biologisk kvinne eller transkvinne, mener Steffens.

Hun frykter at transpersoner vil marginaliseres ytterligere dersom de ikke inkluderes i kvinnekampen.

– Når man endelig har fått gjennomslag for en bredere parole, er det veldig merkelig at de inviterer en som står for det motsatte. Det kan virke som om utvalget ser bort fra flertallet som vedtok parolen.

Reagerer på sen annonsering

Først to dager før markeringen ble det annonsert at Ekman var blant

appellantene.

– Det kan virke utspekulert, mener Steffens.

Hun mener tidligere annonsering kunne gitt mer rom for kritikk i forkant.

– Det er så mange andre som kunne snakket i stedet for henne. Aurora Wibe Limkjær (24) var også blant dem som vendte ryggen til under Ekmans appell. Hun mener arrangementet burde hatt en mindre polariserende profil.

– Jeg synes det er rart at man bruker 8. mars-appellene på fe-

Det oppleves som et slag i trynet for alle som har kjempet for parolen «transkamp er kvinnekamp»

Henriette Sjursen-Eriksen (20),
leder av Grønn Ungdom

ministiske temaer som oppleves kontroversielle fremfor samlende. Sann har det vært i mange år. Den feministiske bevegelsen som helhet består av mange forskjellige retninger, men det viktigste er hva som holder oss sammen.

Steile fronter på parolemøtene

Universitas skrev forrige uke at det over flere år er blitt rapportert om en lite inkluderende tone overfor kjønnsminoriteter under parolemøtene i forkant av markeringen.

Selv om parolen «Transkamp er kvinnekamp» fikk gjennomslag på årets parolemøte, bar møtet preg av en radikalfeministisk tone og steile fronter også denne gang, hevder GU-lederen.

Hun peker på at transpersoner som har deltatt under møtene har opplevd å bli møtt med feilkjønnning og manglende stemmerett.

– Feilkjønnning betyr å bli omtalt med feil pronomen. Det er ganske ekstremt når det kommer

fra den frigjøringsbevegelsen som kvinnekampen er. Når vi skal være likestilte, er det utrolig snevert å tenke at det kun skal gjelde ciskvinner, sier Sjursen-Eriksen.

Som følge av dette har hun latt være med å oppfordre medlemmene av Grønn Ungdom til å delta på parolemøtene.

– Det er utrolig trist at det er så mange som kvier seg for å dra. Mange transkvinner har kjempet for å få plass i feministmiljøet i Oslo. Det er ikke gitt at man orker å ta den kampen.

Avviser kritikken

8. mars-utvalget avviser kritikken av kulturen på parolemøtene.

«Det må være snakk om ulike virkelighetsoppfatninger», skriver representant for Fellesforbundet, Ayat Saeid, på vegne av utvalget i en e-post til Universitas. Hun mener det er uheldig at kritikken av møtet først kommer nå:

«8.mars-komiteén i Oslo drives på dugnad og jobber kontinuerlig med åpenhet. Dette er veldig synlig på komitémøtene for dem som er engasjert i kvinnekamp i Oslo gjennom hele året – ikke bare når man ønsker å krangle og svartmale kvinnebevegelsen på parolemøtet».

Saeid opplyser at Ekman ble invitert på grunn av sin kunnskap om surrogati, og at appellen ble lest gjennom på forhånd for å sikre at den handlet om surrogati og menneskehandel.

Samtidig mener hun at kritikken gir et skjevt bilde av arbeidet i komiteen:

«Hvis det er et genuint ønske om en samla markering, er det rart at de utelukkende engasjerer seg for å kjeft på oss og tilegne oss meninger, uten interesse for dialog og med et krav om full ideologisk renhet».

Oppslaget som annonserte Ekmans appell er nå slettet fra 8. mars-arrangementets Facebookside. Utvalget har ikke ønsket å kommentere hvorfor.

– I praksis var dette m

Tirsdag denne uken behandlet Universitetsstyret ved UiO flere vedtaksforslag om akademisk boikott av Israel. Studenter for Palestina mener at vedtakene ikke utgjør noen forskjell i praksis.

Akademisk boikott

Tekst Mia Maria Frostad Johansson
Foto Adrian Heggem Misfjord

Tirsdag 10. mars ble det holdt styremøte for Universitetsstyret ved Universitetet i Oslo (UiO). Hovedsakene til behandling knytter seg til forskningsetikk og institusjonelt samarbeid. Særlig strides det om hvorvidt akademisk boikott bryter med prinsippet om akademisk frihet.

Stemmene for boikott peker særlig på universitetets syv samarbeid med israelske universiteter gjennom det internasjonale forskningsprogrammet Horisont Europa. Skal akademisk frihet eller etiske ansvar veie tyngst i Universitetsstyrets vurdering av UiO sitt samarbeid med institusjoner i staten Israel?

Et enstemmig vedtak

I møterommet i Professorboligen i Oslo sentrum har styret en lang diskusjon om den semantiske utformingen av voteringsforlagene. Så er det klart for avstemming.

– Det er viktig at vi fatter vedtak som er så klare at vi slipper misforståelser i ettertid, sier rektor ved UiO og styreleder for Universitetsstyret Ragnhild Hennum.

Universitetsstyret vedtar tre forslag, hvor det ene vedtas enstemmig. Forslaget ble fremmet av ekstern styrerepresentant Berit Reiss-Andersen. Vedtaket innebærer at forskere og institusjoner må være særlig nøye i sine vurderinger av forskningsetikk i prosjekter som involverer samarbeidspartnere i stater som er i krig og konflikt.

Midlertidig vitenskapelig ansatt i Universitetsstyret Emma Joanna Lengle (31) fremmet tre forslag, hvor to av disse ble behandlet. Begge ble nedstemt.

Hennum advarer mot at Lengles forslag vil føre til detaljregulering av virksomheten:

– Min oppgave er å sørge for at styret gjør det det skal gjøre.

Hovedforslaget til Lengle handlet om at UiO inntil videre ikke skal inngå institusjonelle avtaler der det er velbegrunnet risiko for at samarbeidet kan knyttes til alvorlige brudd på menneskerettigheter og folkeretten.

Frihet under ansvar

– Jeg mener at styret burde gått lenger, og at flertallet i styret ikke fullt ut tar inn over seg ansvarsiden ved akademisk frihet.

Universitetsstyret ved UiO har vedtatt følgende

+ UiO skal ikke ha noen overordnede institusjonelle avtaler med israelske institusjoner og skal inntil videre ikke inngå nye slike avtaler. seks stemte for og fem mot.

+ Eksternfinansierte prosjekter, der israelske institusjoner inngår som formelle avtalepartnere, defineres ikke som overordnede institusjonelle avtaler, og kan inngås. Horisont Europa-prosjekter regnes som eksternfinansierte. syv stemte for og fire mot.

+ Forskere og institusjoner skal utvise særskilt aktsomhet ved forskningsetiske vurderinger i prosjekter som involverer institusjoner i stater som er i krig og konflikt. Enstemmig vedtak.

Det sier Lengle til Universitas etter at styremøtet er over.

Hun mener at akademisk frihet og forskningsetikk henger tett sammen. Hun viser til at akademisk frihet i universitets- og høyskoleloven omtales som en frihet under ansvar. Akademisk frihet styrkes av at vi tar grundige vurderinger rundt forskningsetikken.

– Det er etiske og juridiske hensyn vi må balansere og forvalte, sier Lengle.

I praksis var dette møtet nesten ubrukelig, så vi er dypt skuffet over ledelsen

Sindre Scavenius (25),
Studenter for Palestina

– Den friheten vi har er også en tillitserklæring fra samfunnet, og vi møter det best ved å ivareta etikken og friheten. Det er to sider av samme sak, sier Lengle.

Hun er likevel fornøyd med vedtaket om å presisere at det ikke skal inngås nye overordnede avtaler med israelske utdanningsinstitusjoner.

– Det blir mye klarere for omverdenen, og universitetet som fellesskap, hvor styret står nå, sier Lengle.

– Jeg håper det engasjementet

SKUFFET: Styrerepresentant Emma Joanna Lengle (31) mener at forskningsetikk og akademisk frihet er to sider av samme sak, og at Universitetsstyret burde gått lenger under tirsdagens styremøte.

for samfunnsavsvaret vi forvalter her forblir, legger hun til.

Dyp skuffelse

Utenfor Professorboligen møter Universitas medlemmer av Studenter for Palestina (SfP). De har lenge kjempet for akademisk boikott av Israel og følger saken i

Min oppgave er å sørge for at styret gjør det det skal gjøre

Ragnhild Hennum,
rektor ved UiO

Universitetsstyret tett.

– Vi er veldig skuffa over at det ikke har blitt vedtatt at Horisont Europa-prosjekter er institusjonelle, som de åpenbart er, forteller Sindre Scavenius (25).

I likhet med Lengle er Scavenius, som uttaler seg på vegne av organisasjonen, fornøyd med at

møtet nesten ubrukelig

FORTSETTER KAMPEN: Studenter for Palestina skal fortsette kampen mot akademisk boikott av Israel. Fremover er fokuset verstringene på UiOs samarbeidsliste. Her avbildet: Sindre Scavenius (25) og Kaja Dybdal (22).

det formelt har kommet på plass et vedtak om at man ikke skal ha noen overordnede institusjonelle avtaler med Israel. Samtidig er han tydelig på at møtet i praksis ikke gjør en forskjell for UiOs pågående samarbeid med israelske institusjoner:

– I praksis var dette møtet nes-

ten ubrukelig, så vi er dypt skuffa over ledelsen, sier han.

Scavenius presiserer at han sikter til de som har stemt mot at avtalene gjennom EU sitt forskningssamarbeid Horisont Europa er institusjonelle.

– Vi opplever at styrerepresentantene Lengle og Ingrid Lossius

Falkum kommer med gode forslag, men det blir nedslått gang på gang, forklarer han.

Berit Reiss-Andersen uttalte under styremøtet at styret har brukt uforholdsmessig lang tid på å behandle saken om akademisk boikott.

Ifølge medlem av SfP Kaja

Dybdal (22) virker det som at Universitetsstyret bare vil bli ferdig med det.

– Det virker litt som en hasteprosess der inne, sier hun.

Scavenius reagerer også.

– Det er forferdelig å høre at Reiss-Andersen sier at saken tar uforholdsmessig mye tid. Ufor-

holdsmessig i forhold til hva?

– Israel bruker uforholdsmessig mye makt mot det palestinske folket og dreper uforholdsmessig mange sivile, så vi synes absolutt ikke det har blitt brukt uforholdsmessig mye tid på samtalen, sier han.

Veien videre

SfP er klare på at de skal fortsette å kjempe for akademisk boikott.

Scavenius tror et fokus kom-

Det er en forankring i universitetets øverste organ for politikk som vi har ført frem til nå

Emma Joanna Lengle (31),
styrerepresentant i Universitetsstyret

mer til å være på de spesifikke prosjektene der israelske universiteter initierer, hvorav det går store summer til kostnader, som institusjonene kan bruke på hva de vil.

Scavenius trekker frem Hewbrew University i Øst-Jerusalem, som UiO har en samarbeidsavtale med gjennom Horisont Europa. Under internasjonal lov er Øst-Jerusalem ulovlig okkupert. Han synes det er oppsiktsvekkende at UiO samarbeider med slike universiteter.

– De indirekte kostnadene kan i praksis gå til hva som helst: utbygging av campus eller overvåkning av palestinere, sier han.

Flersporet uenighet

I en melding til Universitas skriver Reiss-Andersen at hun går ut ifra at de avisen snakket med ikke likte det hun sa, fordi de er uenige. Hun mener spørsmålet må stilles til kollegene i styret:

«Det var styret som utvekslet synspunkter og det var uenighet langs flere spor», skriver hun.

Rektor Hennem forteller at hun er fornøyd med styrets avstemning.

«Da bekreftet de i vedtaks form dagens praksis med at vi inntil videre ikke skal inngå overordnede institusjonelle avtaler med israelske institusjoner», skriver hun til Universitas.

Hun synes også styrets presisering av at Horisont Europa-prosjekter hvor israelske institusjoner er formelle partnere kan inngås, var riktig beslutning:

«Jeg mener at noe annet ville vært i strid med den akademiske friheten, som jo er helt grunnleggende for hva et universitet er og gjør.»

Måtte betale tusenvis for å ha råd til å jobbe

Praktikantplass ved en norsk ambassade er et ettertraktet første steg mot en diplomatkarriere. Flere peker på at økonomi og sosial bakgrunn kan påvirke hvem som faktisk søker.

Utenrikstjenesten

Tekst Sofie Vreim
Foto Adrian Heggem Misfjord

Praktikantordningen i Utenriksdepartementet (UD) gir studenter mulighet til å jobbe ved en norsk ambassade eller et generalkonsulat i opptil seks måneder. Studentene mottar ikke lønn, men et stipend som skal dekke utgifter under oppholdet.

Flere praktikanter Universitas har snakket med forteller likevel at stipendet ikke alltid dekker utgiftene.

En tidligere praktikant forteller at stipendet dekket husleien, men lite annet. «Kaja» ønsker å være anonym av hensyn til videre karrieremuligheter i utenrikstjenesten.

– Jeg var avhengig av å få 70.000 kroner hjemmefra for å gjennomføre oppholdet.

Ikke like tilgjengelig for alle

Eks-praktikanten beskriver oppholdet som spennende og lærerikt, men mener ordningen kan påvirke hvem som har mulighet til å søke.

– Ofte er man avhengig av penger hjemmefra. Det legger opp til at du må ha en viss sosioøkonomisk bakgrunn for å kunne være UD-praktikant.

Andre opplever at det fungerer bedre. Viktor Fladmoe, som var praktikant ved ambassaden i København høsten 2025, brukte selv sparepenger, men ser på stipendet som rimelig.

– Det er vanskelig å finne leilighet i København, og det er dyrt. Jeg betalte 13 500 i leie, så da gikk det en del sparepenger. Men finner man rimeligere husleie, fungerer stipendet.

HR-sjef i UD Bård Ivar Svendsen sier han kjenner til at enkelte studenter kan oppleve økonomiske utfordringer.

– Jeg har hørt om noen veldig få praktikanter som har hatt problemer. Men hovedinntrykket mitt er at de aller fleste klarer dette helt greit.

På spørsmål om stipendet kan gjøre det vanskeligere for studenter med lavere sosioøkonomisk bakgrunn å søke, sier Svendsen at ordningen fungerer for studenter med ulik bakgrunn.

– Jeg har hatt praktikanter med

veldig ulik bakgrunn, også folk med fattige foreldre. De har likevel fått det helt fint til å gå rundt. Det er viktig å se på helheten her.

Hvem føler de kan søke?

Marte Mangset, forsker på klaseskiller og rekruttering til eliteyrker ved Universitetet i Oslo, mener økonomi ikke er den eneste faktoren som påvirker hvem som søker slike stillinger.

– Det å ha et sikkerhetsnett, eventuelt litt påfyll hjemmefra, vil absolutt kunne virke inn, sier hun. Økonomisk sikkerhet gjør det lettere for studenter å velge lavt betalte, men karrierefremmende muligheter.

Mangset peker også på hvordan miljø, nettverk og selvtillit kan spille en viktig rolle. Hun sier hun ikke ville blitt overrasket om noen av praktikantene har familiereforbindelser i UD.

– Kunnskapen om hvordan det spillet foregår, og selvtilliten til det, tror jeg er veldig viktig.

Kunnskapen om hvordan det spillet foregår, og selvtilliten til det, tror jeg er veldig viktig

Marte Mangset, forsker i klaseskiller

Mangset mener det handler om hvem som i det hele tatt ser på seg selv som en mulig kandidat. Kjennskap til sosiale koder i slike miljøer, og det å føle seg komfortabel i møte med politikere, toppbyråkrater og næringslivsledere, kan påvirke hvem som tør å ta sjansen.

Samtidig sier «Kaja» at ansettelsesprosessen ikke nødvendigvis oppleves som preget av bekjentskaper.

– Jeg hadde selv ingen kontakter i UD da jeg søkte, og kjenner flere som har fått praktikantplass uten å kjenne noen der.

Praktikanten legger likevel til at bekjentskaper kan få større betydning senere i karriereløpet.

Samme bakgrunn

Flere praktikanter beskriver miljøet som relativt homogent.

Utenriksdepartementets praktikantordning

- + Praktikantopphold varer vanligvis i mellom fire og seks måneder.
- + Praktikantene må være norske statsborgere og studere, eller ha planer om å fortsette å studere, ved et norsk universitet eller høyskole.
- + Praktikantene kan ikke tidligere ha vært studentpraktikant i utenrikstjenesten.
- + Praktikantene mottar stipend, ikke lønn.
- + Stipendet beregnes ut fra levekostnadene i landet og tilsvarer 60 prosent av grunnsatsen for det såkalte utenlandstillegget norske diplomater får ved utenriksstasjoner.
- + I løpet av et semester vil en studentpraktikant få utbetalt mellom 90.000 og 150.000 kroner avhengig av stasjon
- + Praktikanten må selv dekke reise til og fra tjenestestedet, bo og levekostnader samt forsikringer

Kilde: Utenriksdepartementet

– Det blir fort en del av de samme utdanningsgruppene, som statsvitenskap, jus og lignende. Og miljøet kan føles litt «Blindernsk», sier tidligere praktikant Viktor Fladmoe.

Mangset peker på at praktikantordningen kan få stor betydning dersom den fungerer som et springbrett inn i utenrikstjenesten. Hun mener det kan bli problematisk dersom veien inn i tjenesten i stor grad går gjennom miljøer med lik sosial bakgrunn og nettverk.

– Det er kjempeviktig hva slags sosial profil man har blant folk i lederstillinger generelt i samfunnet. Det er ikke bra hvis de er veldig ensidige.

UD har imidlertid ingen samlet oversikt over hvor mye praktikanter selv må dekke, eller noen sentral evaluering av ordningen på tvers av ambassadene.

Svendsen i UD sier at stipendordningen nettopp ble innført for å unngå at praktikantopphold blir forbeholdt studenter med rike foreldre.

– Det har vært en bevisst holdning i norsk UD at dette skal være en ordning alle kan søke på, uavhengig av sosial bakgrunn, sier han.

Praktikant eller arbeidstaker?

Ifølge Svendsen er ordningen svært ettertraktet.

UENIG: Bård Ivar Svendsen, HR-sjef i Utenriksdepartementet, sier praktikantordningen skal være tilgjengelig for studenter uavhengig av bakgrunn.

– Det er en veldig populær ordning som mange søker på, og hvor det er hard konkurranse om å få plassene, sier han.

Ifølge UD er ordningen ment som et praksisopphold der studenter får innblikk i arbeidet ved en ambassade, ikke som en vanlig ansettelse.

NTL Ung, ungdomsorganisasjonen til fagforeningen i staten, mener UD må tydeliggjøre hva praktikantordningen faktisk er. Leder John Magne Pedersen Tangen skriver til Universitas:

«Så lenge praktikantene er i et utdanningsløp er en praktikantordning innenfor. Men dersom de i praksis løser oppgaver som faste ansatte, skal de lønnes som ansatte.»

«Det må defineres hva praktikantordningen er, og hva praktikantene faktisk skal gjøre.»

Tangen sier at praktikantordningen ikke må bli en måte å omgå lov- og avtaleverk på, og mener dette også reiser spørsmål om

hva slags arbeidsliv unge møter i starten av karrieren.

Flere tidligere praktikanter beskriver arbeidsoppgavene som tilsvarende en fulltidsjobb, og forteller at de ofte deltok på arrangementer og møter utenfor vanlig arbeidstid.

«Kaja» mener ordningen burde ha en standardisert avtale, med tydeligere regler for arbeidstid og overtid.

Svendsen sier UD i dag ikke har en slik ordning.

– Avtalen sier at praktikantene skal jobbe vanlig arbeidstid, sier han.

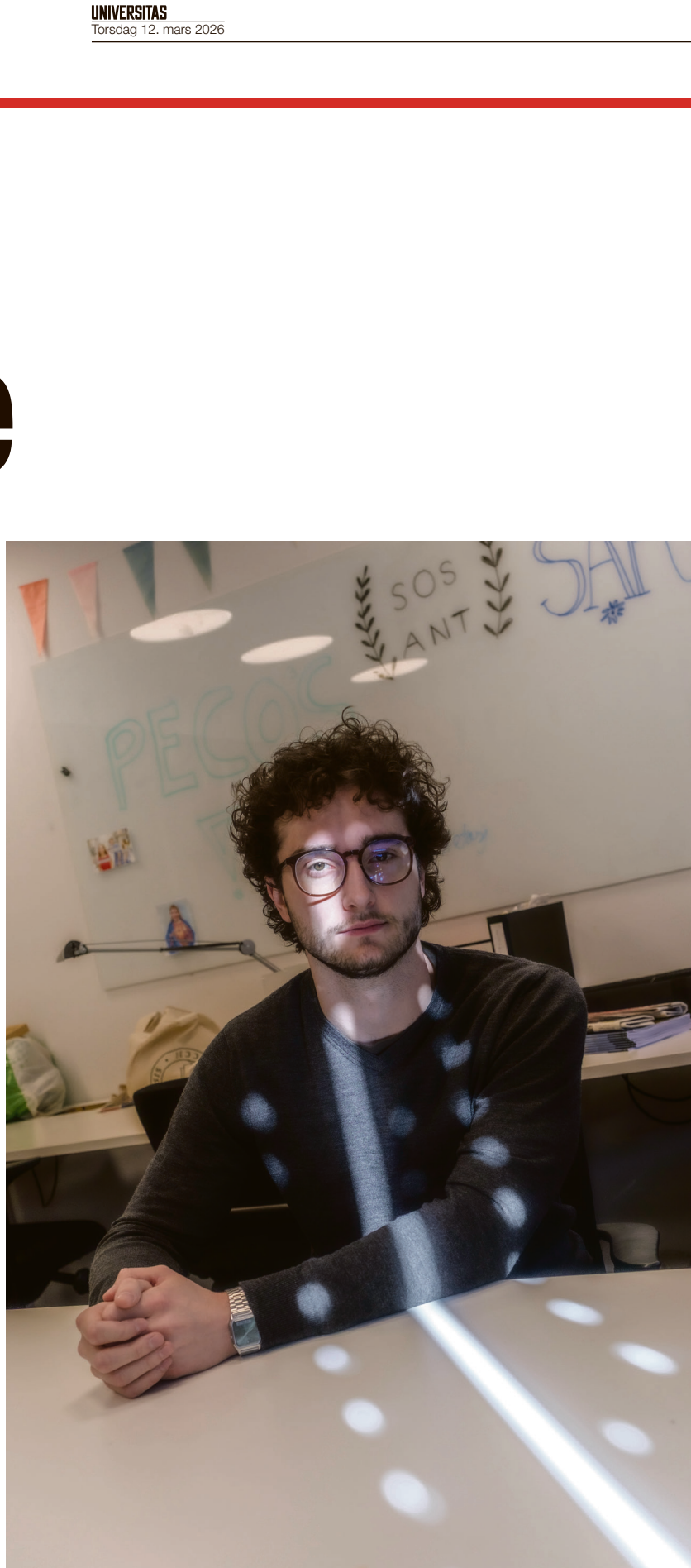
På spørsmål om hvordan dette følges opp, svarer han:

– Vi har klare retningslinjer, og vi forventer at stasjonene følger dem.

UD fører ikke systematisk kontroll med hvordan ordningen praktiseres ved de ulike stasjonene.

Frykt for å si fra

Flere praktikanter Universitas har snakket med ønsker ikke å stå

FORNØYD: Viktor Fladmoe var praktikant ved den norske ambassaden i København høsten 2025.

Jeg var avhengig av å få 70.000 kroner hjemmefra for å gjennomføre oppholdet

«Kaja»

frem med navn. Noen sier de er redde for at kritikk kan påvirke fremtidige karrieremuligheter.

Tidligere diplomat i Utenriksdepartementet André Mundal, som har vært kritisk til kulturen i UD, mener frykten kan være forståelig.

– Jeg har lyst til å si nei, men da hadde jeg løyet. Jeg tror absolutt det kan påvirke.

Ifølge Mundal preges utenriks-tjenesten av en sterk lojalitets- og senioritetskultur, der man skal være lojal mot systemet slik det er. Han peker også på hvordan mange fokuserer på eget karriereløp.

– Man bruker veldig mye tid på å manøvrere sin egen karriere. Hva

skal du si, hva skal du ikke si, og hvem du ikke skal legge deg ut med.

«Kaja» mener også at systemet i stor grad er preget av ansiennitet.

– Man får ofte de høyeste stillingene fordi man har vært lenge i systemet, ikke nødvendigvis bare fordi man er flink, sier hun.

Mundal mener dette kan gjøre det vanskelig å utfordre systemet.

– UD er et sted som trenger mer opposisjon.

Svendsen i UD kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen.

– Det er ikke bra hvis folk føler det sånn. Vi lever i et demokrati, og folk skal kunne si hva de mener.

universitas@universitas.no

STUDENTJOBB

MULITTASKING: Aron Kamber Lona Altinpinar (26) selger billetter til hjemmesnekret musikal under Universitas-intervjuet.

Mer glitter enn gullgruve

Korsett, parykk og skyhøye hæler er en del av studentjobben til Aron Altinpinar (26). På scenen er musikkteater-studenten bedre kjent som dragartisten Lola Rayne.

Studentjobb

Tekst og foto Karen Seierstad

I en bråkete og fullsatt spisesal på Blindern studenterhjem møter Universitas Aron Kamber Lona Altinpinar (26). På scenen er Altinpinar bedre kjent som *drag queen* Lola Rayne.

Langs veggen henger håndmalte skjold med navn på tidligere beboere som har utmerket seg. I dag selger Altinpinar billetter til den hjemmesnekrede musikalen *Kit Kat Avec* som settes opp på studenthjemmet for beboere. Flere kommer bort for å slå av en prat. Med et bredt smil og noen salgsinnstilte ord får han stadig flere til å kjøpe billett.

Alltid vært på scenen

Kjærligheten til scenekunst kom tidlig. I dag studerer

Altinpinar musikkteater på Bårdar Akademiet under Fagskolen Kristiania, men interessen begynte lenge før studietiden.

– Jeg har sunget hele livet, helt siden jeg var bitteliten. Jeg tvang alle i barnehagen til å stå i ring rundt meg mens jeg sang på tyrkisk, fordi faren min er tyrkisk kurder, forteller han.

Fra han var ni år gammel har han deltatt i musikaler.

Lagde sine egne drag-scener

Likevel var det først som 16-åring han oppdaget drag, det som i dag også har blitt en *freelance* studentjobb.

– Jeg har holdt på med drag en stund, ti år er det blitt. Det er rart å tenke på, men også kult.

Dragmiljøet i Norge er lite, og scenene er få.

– Jeg maste på folk! Jeg sneik meg inn der det var åpne scener. Da jeg satt i styret i Skeiv Ung-

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

dom startet jeg også mitt eget arrangement, Ungdommens Regnbuenatt.

Han ler.

– Så ja, jeg har mast. Og laget mine egne arenaer.

Mange ting kan gå galt

Scenelivet byr sjelden på full kontroll. Etter ti år som *drag queen* har Altinpinar lært å ta det meste på strak arm.

– Det skjer noe uforutsett hver gang! Drag er en utrolig upraktisk ting å holde på med.

Drag er en utrolig upraktisk ting å holde på med

Aron Kamber Lona Altinpinar (26), student ved Fagskolen Kristiania

For Altinpinar er overraskelser på scenen en del av moroa.

– Du har korsett, teip, skumgummihofter, flere lag med strømpebukser, sko som ikke passer og parykker som ikke samarbeider. Jeg har falt masse, vrikket ankelen, stemmen har sprukket, det er ikke måte på! Heldigvis har jeg aldri skadet meg alvorlig, men på scenen kjenner man det ofte ikke før etterpå, forteller Altinpinar med et smil.

Pendelen har snudd

Å være dragartist kommer ikke bare med glitter og *show*, men også fordommer.

– Det blir fort veldig politisk. Hele denne høyrebølgen med sinte menn har vært synlig for folk i miljøet. Det har skremt mange tilbake til rommene sine, sier Altinpinar.

Han mener stemningen har endret seg siden rundt 2018.

– Da var det dritgod stemning. Nå føles det mer som om pendelen har snudd.

Blir ikke rik av drag

På spørsmål om han vil anbefale jobben til andre studenter, kommer svaret raskt.

– Nei, det er allerede et overfylt marked, for mange queens og for liten etterspørsel, sier han og ler. Men om man har en passion for det må man selvfølgelig utforske det, da er det også mulig å få det til å funke.

Økonomisk er det heller ikke spesielt lukrativt.

– I denne delen av verden er ikke drag det man burde ha som drømmekarriere. Da må man til USA eller England og bli realitykjendis. Ellers er det vanskelig å leve av det alene. Heldigvis har man lånekas-

universitas@universitas.no

Bryter fasten i fellesskap

FEIRING: Eman Ghazniwal (24) ønsker å vise sine norske medstudenter hvordan ramadan feires.

I en måned er det flere muslimske oslostudenter som faster for å feire Ramadan. Men hvordan er det egentlig å være fastende student?

Ramadan

Tekst Karl Josef Georgsen
Foto Vilde Aase

Det nærmer seg solnedgang tirsdag kveld, og det strømmer inn med folk for kveldens åpne Iftar i forbindelse med årets Ramadan. Og mens de fleste oslostudenter jobber iherdig mot vårens eksamensperiode, er det noen som har hatt en litt annerledes studietid den siste måneden.

Fra 11. februar til 18. mars foregår nemlig den islamske høytiden ramadan. Ramadan er den islamske fastemåneden, som faller i måneårets niende måned. Det regnes som en religiøs plikt for alle muslimer.

– **La meg vise dere min historie**
Rundt om i en kontorkafeteria midt i Oslo sentrum står store bord dekket med tallerkener med dadler, nøtter og sjokolade. Studenter, venner og nysgjerrige deltakere prøver å finne plassene sine.

– Vi lever i en tid hvor det er veldig mye som skaper avstand mellom folk med ulike religioner, kulturer og bakgrunner, forteller Eman Ghazniwal (24), en av arrangørene denne kvelden.

Hun studerer ved Honours-programmet på Universitetet i Oslo (UiO), og forteller at hun ofte har vært den eneste på studieprogrammet med ikke-vestlig muslimsk bakgrunn. Det fikk henne til å tenke på hvordan hun kunne åpne opp sin egen kultur for andre.

– Jeg tenkte: La meg vise dere min historie, min kultur og min religion. Ramadan handler ikke

PODKASTERE: Gjengen bak S'ada – historier fra Afghanistan er med på å arrangere kveldens iftar.

bare om religion. Det er et fellesskap og en sosial ting og det vil vi skape, sier Ghazniwal.

– Vil lage et rom

Universitas deltar på Iftar, måltidet som bryter fasten hver kveld i fastemåneden, arrangert av

kvinner. Sammen ønsket de et arrangement hvor også ikke-muslimer kunne delta under Ramadan.

– Vi ville lage et rom hvor folk som kanskje ikke kjenner til ramadan kan føle seg inkludert, og være en del av et fellesskap de ellers kanskje ikke hadde turt å oppsøke, sier Ghazniwal.

Flere bryter fasten for første gang

For mange av de som deltar på kveldens Iftar er det første gang de er med på et slikt arrangement. Ghazniwal har nemlig invitert flere fra studieprogrammet sitt, som aldri har feiret ramadan før.

– De var kjempegira, sier Ghazniwal om studievennene sine.

En av dem som feirer for første gang, er Ylva Torsdatter Halle (20).

Vi lever i en tid hvor det er veldig mye som skaper avstand mellom folk

Eman Ghazniwal (24),
student og podkaster

podkasten S'ada – historier fra Afghanistan sammen med Afghankomiteen. Ghazniwal driver podkasten med tre andre unge

FORSKJELLIG MAT: Det bugner i middagsmat og desserter på kveldens arrangement.

Hun oppdaget arrangementet på Facebook og ble invitert av Ghazniwal, som hun studerer sammen med. Likevel sier hun at hun ble litt overrasket over invitasjonen. Halle er fra Sandefjord og forteller at hun ikke har hatt mange muslimske venner tidligere. Likevel opplever hun ikke kvelden som særlig fremmed.

– Det føles egentlig ikke så nytt. Vi har jo bare samlet oss rundt et måltid og hatt det hyggelig. Litt som når man samler seg med familie for å spise middag, sier Halle.

Rundt bordet sitter flere av studieveennene hennes.

– En god kombinasjon

For Nadia Isabell Wium Almsbakken (20) er imidlertid ikke Iftar noe nytt. Hun er muslim og bryter flere ganger fasten med venner fra moskeen hun går til.

Mange vil jo tenke at de to kulturene ikke passer sammen

Nadia Isabell Wium Almsbakken (20),
håndtverker og muslim

Hun opplever ikke kvelden som særlig annerledes fra hva hun er vant til selv om mange av deltakerne i kveld ikke er muslimer. Hun understreker at hun setter pris på et møtested på tvers av kultur og religion.

Almsbakken beskriver seg selv som en person som står mellom to kulturer: Det norske og hennes muslimske tro. Hun er halvt norsk, halvt dansk, med kristne foreldre, men konverterte selv til islam for bare noen år siden.

– Mange vil jo tenke at de to kulturene ikke passer sammen, men i mine øyne så synes jeg det er en god kombinasjon, forteller Almsbakken.

Hun er nyutdannet blikkenslager, og fikk svennebrevet i august i fjor. Hun forteller at det er utfordrende å faste mens hun jobber, men at det er blitt lettere nå som hun har gjort det før.

– Treate seg selv

Etter flere timer med diktopplesning, dadler, middag og dessert, reflekterer arrangør Ghazniwal rundt det å feire Ramadan i studietiden.

– Jeg synes det er et veldig toft spørsmål, fordi Ramadan er en av mine favorittider i året. Jeg føler at jeg får koblet av fra verden og fokusert mer på det åndelige, forklarer hun og legger til:

– Men det er også en stor fysisk belastning, særlig for jenter, tror jeg.

Ghazniwal synes samtidig at ramadan er en god mulighet for muslimske studenter å bli enda nærmere knyttet til hverandre.

– Vi går og spiser dessert etter iftar. Det er spesielt stemning å kunne unne seg selv etter en lang dag med studier og fasting. Og det er det jeg vil dele med mine norske venner, forteller Ghazniwal.

Hun sier at ramadan tillater henne å finne roen:

– Jeg tror mange kjenner seg igjen i at livet er travelt. Du må rekke trikken, banen, neste forelesning eller innlevering. Ramadan tvinger deg til å stoppe opp og tenke på hva det egentlig er som er viktig.

En av initiativtakerne bak arrangementet, Marwa Farkhari, er også journalist i Universitas. Farkhari har ikke vært involvert i produksjonen av denne artikkelen.

Kåret til Norges beste lokalradio

Lørdag kveld mottok Radio Nova Lokalradioprisen på vegne av studentradioene i Norge. Men kampen om budsjettmidlene er langt fra over, sier Jo Hammervold (20) i BIs Studentorganisasjon.

Radio Nova

Tekst Henrik Mangor Pedersen
Foto Jonas Laksekjøn

Forrige helg avholdt Norsk Lokalradioforbund sitt årlige landsmøte. Der ble Lokalradioprisen for 2026 tildelt studentradioene i Norge, representert ved Volda studentradio, Radio Revolt i Trondheim, Studentradioen i Bergen og Oslos egne Radio Nova.

– Det var utrolig stas å vinne. Samtidig er det en viktig anerkjennelse av alt arbeidet som blir lagt ned i redaksjonene rundt om i landet, sier Emma Rolfsnes Sele (28), ansvarlig redaktør i Radio Nova.

Studentradioen i Oslo er Norges lengstlevende ikke-kristne nærradio, og har siden 1982 informert, engasjert og underholdt studenter i hovedstaden. I dag består redaksjonen av rundt 300 frivillige medarbeidere.

– Nova-maxxing

På Radio Novas kontor er stemningen god tirsdag denne uka. Formiddagens sending av «Baklengs inn i Lånekassa» er akkurat avsluttet, og programlederne feirer med hver sin øl på pauserommet. En av dem er Jacob Borkenhagen (19).

– Jeg ble kjemppestolt da vi vant! sier han til Universitas.

Borkenhagen er en av mange frivillige som jobber i Radio Nova. Han beskriver et godt arbeidsmiljø og en redaksjon preget av stort engasjement.

– Vi er et fellesskap der alle drar i samme retning. Og det er det som gjør det så givende å være med i Radio Nova.

Avslutningsvis introduserer Borkenhagen et fenomen han kaller Nova-maxxing:

– Det betyr at vi faen meg gjør alt skikkelig, sier han, før Universitas' utsendte blir tilbudt hver sin bjørnunge.

Lokalradiobransjens høyeste utmerkelse

Det er Norsk Lokalradioforbund som står bak helgens prisutdeling. Prisen regnes for å være lokalradiobransjens mest prestisjefulle utmerkelse.

«Prisen er en påskjønnelse til personer, radiostasjoner eller mil-

jøer som har gjort en særlig innsats for å styrke lokalradioens rolle og betydning i samfunnet» skriver Norsk Lokalradioforbund på sine nettsider.

Radio Nova-redaktøren mener premieringen belyser studentradioenes betydning, både for lytterne og for bransjen.

– Det viser tydelig hvilken verdi vi har. Redaksjonene betyr mye for mennesker rundt om i landet, og er viktige rekrutteringsplattformer for mediebransjen. Det er mange journalister som har begynt sin karriere i studentmediene, utdyper Sele.

På spørsmål om hva en slik anerkjennelse betyr for Radio Nova, er hun tydelig:

– Veldig motiverende. Det er den gjeveste prisen i en svært solid bransje.

Drives fremover av frivillighet

Det var heller ikke uten ros at studentradioene mottok premien lørdag kveld.

Det er den gjeveste prisen i en svært solid bransje

Emma Rolfsnes Sele (28), ansvarlig redaktør i Radio Nova

«Disse miljøene har vist at det fortsatt er mulig å etablere levende, dynamiske og bærekraftige medieprosjekter – selv uten store økonomiske muskler. (...) Samtidig leveres det innhold av høy kvalitet» heter det i juryens begrunnelse.

– Juryen bekrefter på mange måter det vi selv opplever gjennom arbeidet vårt i studentmediene: nemlig et helt unikt overskudd av kreativitet og energi, konstaterer Sele.

Begrenset økonomisk muskelkraft kjenner Radio Nova godt til.

– Det er dessverre den økonomiske situasjonen studentmediene ofte befinner seg i. Arbeidet drives i stor grad frem av frivillighet, og

I STUDIO: Radio Nova er på luften 24 timer i døgnet. Fordelt på 40 programposter dekker radiokanalen alt fra underholdning til kunst, sport, film, litteratur - og mye mer.

gjør denne prisen så fortjent.

Budsjettstrid ulmer ennå

Stram økonomi er en integrert del av hverdagen til mange studentmedier, og Radio Nova er intet unntak. Senest under Velferdstingets budsjettmøte i høst sto radiokanalen i fare for å bli utsatt for drastiske kutt. Universitas meldte i november 2025 at Jo Hammervold (20) fra BIs Studentorganisasjon BISO foreslo å kutte støtten til Radio Nova med 430.000 kroner.

Og kampen om budsjettmidler er langt fra død, bekrefter Hammervold da Universitas slår på tråden.

– Kutt i studentmediene er en gjenganger fra år til år, så denne debatten er ikke over i det hele tatt. Det er selvfølgelig kjempegøy at Radio Nova vinner en slik pris. Men for oss i BISO er spørsmålet fremdeles hvordan vi kan bruke pengene mest mulig effektivt på studentenes velferd.

– Blir det ikke vanskeligere å argumentere for kutt på neste budsjettmøte, når studentradioene nå får nasjonal anerkjennelse?

– Nei. Med mindre Radio Nova endrer driften eller kartlegger lyttertallene kommer vi til å stå på vårt. Denne prisen er utdelt av Norsk Lokalradioforbund og har ingen direkte tilknytning til studentvelferden. Da har det ingenting å si om de så skulle vinne 15.000 priser, avslutter Hammervold.

– Studentradio er mer enn lyttertall

Sele er uenig i kritikken fra Hammervold, og mener verdien av

MOTTOK PRIS: Emma Rolfsnes Sele (28) er glad for at studentradioene ble tildelt Lokalradioprisen for 2026.

studentradioen ikke kan måles i lyttertall alene.

– Vi i Radio Nova lager innhold av høy kvalitet og jobber kontinuerlig for større synlighet og tilstedeværelse. Samtidig er redaksjonen en arena der studenter kan utvikle seg og få ar-

beidslivsrelevant erfaring.

At Hammervold ikke ser verdien av dette, synes Sele er trist.

– Men kanskje kan denne prisen bidra til å understreke verdien av frie studentmedier, avslutter hun.

LEDERVALG I NSO:

BY OG LAND: Ada Margrethe Seim (26) vil gjøre NSO mer tilgjengelig for de desentraliserte lokallagene.

Vil forene by og «gokk»

Finnes tullestudier? Hvordan skal studenter bo? Og er fokuset på storbyuniversitetene for stort? Om under én måned velges Norges mektigste student, og Universitas har snakket med hun som kan bli den første i vervet fra Universitetet i Sørøst-Norge.

NSO-valg

Tekst Erik Daniel Aubert og Andreas Nesbø
Foto Adrian Heggem Misfjord

Forrige uke ble det offentliggjort at Ada Margrethe Seim, Oscar Hellberg-Kvalsvik og Eva Franko Aas skal kjempe om å lede Norsk studentorganisasjon (NSO). 26 år gamle Seim fra Kvinnherad på Vest-

landet er for tiden frikjøpt fra barnehagelærerstudiet på Universitetet i Sørøst-Norge (USN), hvor hun siden i fjor sommer har vært studentenes øverste tillitsvalgte. Nå håper hun på et nytt år i studentpolitikken – men denne gangen på vegne av nærmere 270.000 studenter.

Utenbysfra

Som andre studentpolitikere, kjemper Seim for økt studiestøtte

og bedre studiekvalitet. Når hun blir bedt om å peke på noe som skiller henne fra motstanderne, viser hun til studiested.

– Jeg skiller meg ut ved at jeg kommer fra en desentralisert institusjon. Så jeg har både perspektivet på hvordan det er i byen i Drammen, og helt ute i gokk på Rauland.

Hun poengterer at hun derfor ser betydningen av at man fokuse-

rer på mer enn bare byinstitusjonene. Både i student- og rikspolitikken.

– I statsbudsjettet er det to institusjoner der pengene ligger: NTNU og Universitetet i Oslo (UiO). Det er av forståelige grunner, men man må også rette søkelyset mot de andre. Regjeringen er jo opptatt av å utdanne i hele landet, og da må man også prioritere hele landet.

Vinner Seim valget, blir hun den første fra USN til å bli NSO-leder. Hun tror det kan tjene organisasjonen med en leder som ikke studerer i Oslo, hvor NSO har sitt hovedkontor.

PÅ FARTA: Som studentleder på USN reiser man mye. Da vi møttes var hun innom Oslo på vei til Horten og Göteborg.

– Jeg vil ikke lage noen «Oslo-og-oss-andre-stemning», men jeg vet hvordan det er å være fra utenfor Oslo-institusjonene. Også skjønner jeg at vi ikke får reist rundt til de andre institusjonene hver uke. Men da vil jeg være mer tilgjengelig, og være litt bedre på å følge opp medlemslagene.

Hun synes selvsagt at det ville vært kult å være den første NSO-lederen fra USN.

– Men jeg blir også den første fra Kvinnherad, hvis jeg blir valgt. Så jeg er dobbelt offer.

Oppmerksomhetsstrøm

I slutten av november i fjor argumenterte Seim i Dagsnytt 18 på NRK for at studentsamskipnader også må få Norgespris. I etterkant fikk deltakelsen mye omtale, men ikke på den måten hun ønsket.

Jeg har både perspektivet på hvordan det er i byen i Drammen, og helt ute i gokk

Ada Margrethe Seim (26), NSO-lederkandidat

– Det var en misforståelse, for på vei ut av studio ser det ut som om direktøren for samskipnaden i Sørøst-Norge tar meg på rumpa. Han var jo ikke borti meg i det hele tatt.

Hun syntes at det var frustrerende at debatten i etterkant handlet om det påståtte rumpeklasket, etter at hun kom for å snakke om noe hun virkelig brant for.

Under debatten kalte også stortingsrepresentant Solveig Vik (Ap) det en «glipp» at samskipnadene ikke er omfattet av strømstøtteordningene. Drøye tre måneder senere, er ennå ingenting skjedd.

– Jeg mistet nesten litt troen på strømstøtten, helt til SV la ut at to av deres stortingsrepresentanter

har fremsatt et representantforslag om å endre dette.

Hun viser her til at SV-politikere Sunniva Holmås Eidsvoll og Lars Haltbrekken i desember i fjor la frem et forslag om at Stortinget skal be regjeringen sikre at også studentboliger omfattes av norgespris. Saken er nå til behandling i energi- og miljøkomiteen, og er forventet klar til stortingsbehandling 9. april.

Seim er fornøyd med at saken endelig følges opp.

En offentlig beklagelse

Under en debatt NSO arrangerte mellom kandidatene forrige fredag uttalte Seim at det finnes tullestudier. Hun begrunnet det med at USN har visse rare studier, som kanskje ikke trengs. Hvilke visste hun ikke, men mastergrad i tekstil ble foreslått. Til Universitas er tonen en annen.

– I debatten så klarte jeg å si at det finnes tullestudier. Det tror jeg egentlig ikke på. Og jo mer jeg tenker på det, desto rarere synes jeg det er at jeg sa det.

– *Så du vil si unnskyld til mastergradstudentene i tekstil?*

– Virkelig! Vet du hva? Er det noe jeg brenner for, er det tekstil. Kan dette være en offentlig beklagelse til mastergraden i tekstil, vær så snill? Så skal jeg aldri si at det finnes tullestudier igjen. Det må jeg bare beklage.

På spørsmål om ikke Seim tror det kunne vunnet noen stemmer å ha et slikt standpunkt, utdyper hun sitt synspunkt.

– Grunnen til at jeg svarte «ja», egentlig, er at det er veldig mange studier som går på tomgang, med få søkere hvert år. Man kan spørre seg om det da er nyttig. Samtidig ser man de som har studert Ukrainsk tidligere, for eksempel, uten at man har tenkt det trengs. Så trenger man det plutselig. Det er det som er så vanskelig med å definere hva som er viktig og ikke.

– *Hva skal til for at tekstilkunst kommer opp på hylla Ukrainsk er nå?*

– Egentlig er det ganske aktuelt. Vi har for eksempel tradisjonskunst-tekstil, og de tar jo vare på norsk kulturarv. Og hvis du ser til Ukraina, så ser du at kulturen er noe av det viktigste for å byg-

ge opp landet. Da er det viktig at noen har studert tekstilkunst og tatt vare på kulturarven.

Tap og vinn i samme sinn

– *Hvordan skal du feire hvis du vinner valget, da?*

– Åh, da skal jeg feire med en Jäger-shot, svarer Seim før fotografen bryter inn.

– *En?!*

– Kan hende det blir litt fler. «Gæren».

– *Og hvis det ikke går din vei..?*

– Da blir det også en Jäger-shot!

– *Og da i hvert fall flere, eller?*

– Jaja, da har jeg ingenting å tape.

HISTORIEN BAK KONFLIKTEN:

– Nordmennene var billige løpegutter for Israel

Krigen i Midtøsten preger nyhetsbildet og skaper sterke reaksjoner verden over. Historieprofessor og forsker, Hilde Henriksen Waage, har i flere tiår forsket på konflikten og møtt kraftig motstand fra norske politikere. Hun mener at studentene må forstå historien bak konflikten.

Midtøstenkonflikten

Tekst Wiktoria Trembasiewicz
Foto Jonas Laksekjøen

Krigen i Midtøsten dominerer nyhetsbildet. Samtidig som Israels krigføring i Gaza fortsetter, har konflikten utviklet seg til en større regional maktkamp der Iran, Israel og USA står mot hverandre. Dette skjedde etter at USA og Israel i slutten av februar gikk til omfattende angrep mot mål i Iran, noe som utførte gjengjeldelsesangrep og en kraftig opptrapping i hele regionen. For mange norske studenter kan situasjonen være vanskelig å forstå i sin helhet.

– Mitt svar til studenter, forskere, Donald Trump og alle andre, er at det lønner seg å lære. Det lønner seg å ha kunnskap som grunnlag for egne meninger og for den politikken som føres, fordi da tar man bedre beslutninger, sier Hilde Henriksen Waage, professor i historie ved Universitetet i Oslo (UiO).

Waage har forsket på Midtøsten-konflikten og Norges rolle i fredsprosessen i flere tiår, og er også tilknyttet fredsfnorskningsinstituttet Peace Research Institute Oslo (PRIO).

– Når det gjelder den pågående krigen nå mellom Israel, USA og Iran, er det veldig viktig å vite at Iran har blitt utpekt som en hovedfiende både av USA og Israel, sier professoren.

Ifølge henne kan ikke dagens krig forstås uten å se den i sammenheng med hvordan regionen ble formet etter første verdenskrig.

Stormaktene tegnet Midtøsten

Etter første verdenskrig falt det osmanske riket. I fredsoppgjøret delte de europeiske stormaktene Storbritannia og Frankrike opp store deler av Midtøsten mellom seg. Mange av dagens stater ble etablert i denne perioden.

– Irak, Jordan, Syria og Palestina ble i stor grad formet av brite og franskmennene etter første verdenskrig, sier Waage.

Samtidig lovet Storbritannia å støtte opprettelsen av et «jødisk nasjonalhjem» i Palestina gjennom Balfour-erklæringen i 1917.

Dette førte til økt jødisk innvandring til området, samtidig som palestinerne allerede bodde der.

– Fra da av oppstår det en stadig sterkere konflikt om det samme landet mellom to folk, sier Waage.

Da staten Israel ble opprettet i 1948, utviklet konflikten seg til en langvarig kamp om territorium, makt og selvbestemmelse mellom israelere og palestinerne.

Flere konflikter samtidig

Selv om Israel-Palestina-konflikten står sentralt i krigsbildet i Midtøsten, mener Waage at dagens situasjon også må forstås som en del av en større regional maktkamp.

– Det er ikke bare én konflikt. Det er flere konflikter som delvis henger sammen, sier hun.

Israel er en av de sterkeste militærmaktene i regionen og har et tett samarbeid med USA. Samtidig står landet i konflikt med Iran, som støtter flere grupper som kjemper mot Israel.

Blant disse er Hizbollah i Libanon og Hamas i Gaza. Iran har støttet ulike allierte i regionen med penger og våpen, blant annet grupper som også er fiender av Israel.

Ifølge Waage har Iran lenge forsøkt å bygge opp det hun beskriver som en «motstandsaks» i regionen, der Iran støtter ulike allierte militært og økonomisk. Dette har også ført til at Israel i økende grad betrakter både Iran og disse gruppene som fiender.

– Det ble viktig for Israel å skape fiendebilder av både Iran og disse stedfortrederne, det vi ofte kaller proxyer, forteller Waage.

– Hamas ligger nede med brukket rygg

Ifølge Waage har utviklingen de siste årene ført til at flere av Irans allierte i regionen er blitt kraftig svekket.

– Israel har knust alle Irans venner og allierte.

FORKLARER KRIGEN: Hilde Henriksen Waage har forsket på Midtøsten-konflikten i flere tiår og mener historien er nøkkelen til å forstå dagens situasjon.

Hamas ligger nede med brukket rygg, og palestinerne på Gaza-stripen er i en katastrofe, sier hun.

Hun peker også på at Hizbollah i Libanon er blitt hardt rammet av israelske angrep de siste årene.

Samtidig har situasjonen i flere andre land i regionen endret seg betydelig. I Syria førte borgerkri-

gen som startet i 2011 til store ødeleggelser og en svekket stat, selv om Bashar al-Assad lenge beholdt makten med støtte fra blant annet Russland og Iran.

Også Irak er fortsatt preget av konsekvensene etter USAs invasjon i 2003.

– Irak er langt på vei et oppløst land etter USAs særdeles mislykkede invasjon, sier Waage.

Ikke en fredsavtale, men en timeplan

Waage har i mange år vært en tydelig kritiker av Oslo-avtalen fra 1993. Avtalen blir ofte omtalt som et diplomatisk gjennombrudd i fredsprosessen mellom Israel og palestinerne, der Norge

spilte rollen som tilrettelegger.

Men ifølge Waage gir den fortellingen et forenklet bilde av hva som faktisk skjedde.

– Oslo-avtalen var ingen fredsavtale. Det var en timeplan, forteller hun.

Avtalen la opp til at partene innen fem år skulle forhandle fram en endelig løsning på konflikten. Palestinerne fikk begrenset selvstyre i Gaza og i Jeriko på Vestbredden, mens de viktigste spørsmålene om blant annet grenser, bosettinger og Jerusalems status ble utsatt.

– Den avtalen var i stor grad utformet på Israels premisser, sier hun.

Hun mener maktforholdet mellom partene var avgjørende for hvordan avtalen ble utformet

Det ville vært veldig fint hvis president Donald Trump i Det hvite hus hadde klart å lese en historiebok

Hilde Henriksen Waage, professor

og poengterer at i forhandlinger er det alltid den sterke parten som får bestemme.

– Nordmennene var billige løpegutter

Waage mener også Norges rolle i prosessen ofte fremstilles mer romantisk enn den egentlig var.

– Nordmennene var billige løpegutter for Israel, sier hun.

Hun mener forestillingen

Rød-Larsen reagerte kraftig på forskningen hennes og forsøkte å stanse arbeidet. Samtidig understreker hun til Universitas at forskningsmiljøene har støttet henne hele veien.

– Akademia har vært på mitt lag hele tiden og aldri betvilt forskningen min.

De siste årene mener hun situasjonen har endret seg.

– Nå strømmer det plutse-

På 2000-tallet stod jeg faktisk helt alene

Hilde Henriksen Waage, professor

om at norske diplomater kunne skape en balansert fredsprosess mellom to svært ulike parter, ikke stemmer med virkeligheten.

– Det er en eventyrfortelling at noen nordmenn kunne ta israelske og palestinske forhandlere, gå rundt i skog og fjell og snakke pent med begge parter og plutselig skape et likeverdig forhold.

Ifølge Waage hadde Norge i praksis svært begrenset innflytelse.

– Norge er ikke USA. Vi har ikke våpen og muskler til å presse Israel til noe som helst.

Dermed stod de norske forhandlerne overfor et begrenset handlingsrom: enten godta Israels krav – eller reise hjem.

Møtte sterk motstand

Waage forteller at forskningen hennes på Israel og Norges rolle i Oslo-prosessen i mange år møtte sterk motstand i Norge.

– Det har vært veldig tøft å være meg, både når det gjelder å forske på Israel og Norges rolle i fredsprosessen, sier hun.

Hun mener kritikken ofte handlet mer om henne som person enn om forskningen hennes.

– Mange toppolitikere tok det jeg kaller «mannen og ikke ballen». Når de ikke ville høre på analysene mine, forsøkte de heller å undergrave min legitimitet som forsker, sier hun.

Ifølge Waage stod hun i lange perioder ganske alene i den norske debatten.

– På 2000-tallet stod jeg faktisk helt alene, som en slags fol-

lig på med støtteerklæringer fra hele Norge. Det er nesten litt rart å oppleve, sier hun.

Mener dekningen blir for overflatisk

Waage mener norske redaktørstyrte medier i hovedsak gjør en god jobb med å dekke konflikten, men at dekningen ofte blir for overflatisk. Likevel poengterer hun at de kunne forklart de bakenforliggende årsakene enda bedre.

For studenter som forsøker å orientere seg i konflikten, har hun derfor et tydelig råd.

– De bør følge med på nyhetsbildet og bruke mye mer tid på å lese faglig basert litteratur i stedet for å scrolle rundt på sosiale medier.

Akademias rolle

Midtøsten-konflikten har de siste årene også skapt sterke reaksjoner på universiteter verden over, med demonstrasjoner, boikottkrav og harde debatter. Waage mener akademia kan spille en viktig rolle i slike konflikter.

– Jeg er ikke politisk aktivist, men forpliktet til å formidle det forskningen viser, sier hun.

Hun mener historisk kunnskap ofte mangler i politiske beslutninger.

– Det ville vært veldig fint hvis president Donald Trump i Det hvite hus hadde klart å lese en historiebok, sier Waage.

Waage legger til at hun gjerne kunne sendt noen av sine egne bøker til amerikanske beslutningstakere.

– Hvis man hadde hatt mer historisk kunnskap, ville man kanskje forstått at man ikke kan bombe seg til regimeendringer. Vi har egentlig ingen gode eksempler i historien på at det fungerer, sier professoren.

For studenter som ønsker å forstå Midtøsten bedre, er rådet hennes derfor enkelt: Les mer historie.

– Det å ha kunnskap som grunnlag for egne meninger gir både større forståelse og større trygghet i en svært urolig verden, avslutter hun.

universitas@universitas.no

Oslo-avtalen var ingen fredsavtale

Hilde Henriksen Waage, professor

kefiende à la Henrik Ibsen, der alle var imot det jeg sa, forteller hun.

Hun har fortalt til Khrono at blant annet tidligere utenriksminister Thorbjørn Jagland, diplomat Mona Juul og Oslo-prosessens nøkkelperson Terje

ANNONSE:

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

Oslo Laserklinikk tilbyr et bredt spekter av både medisinske og kosmetiske hudbehandlinger, utført av lege og helsepersonell med over 20 års erfaring.

Vi har alle typer moderne laserteknologier for blant annet hårfjerning, pigmentflekker, blodkar, arr og hudfornyelse og alle type injeksjoner med rimelige priser. Studenter vil dermed få ekstra rabatt hver gang på flere type behandlinger og kommet til å spare mer.

Klinikken er kjent for å ha de mest konkurransedyktige prisene i Oslo, og vi ønsker å gjøre profesjonell behandling tilgjengelig også for studenter som ønsker trygge og effektive resultater.

DANS

SALSANOR UNG

GRATIS - FOR 15 TIL 23 ÅR!

TIMER I SALSA, BACHATA, REGGAETON M.M. HVER SØNDAG!

SØNDAGER 13:30 - 15:30 SENTRALEN ØVNE SLØTSGAT 2

Bli SalsaNor UNG-medlem Kr 50

www.salsanor.no

KULTUR

Sentralen

Hos oss arrangeres det **hundrevis** av arrangementer i året.

Konsert, klubb og musikk
Kjøst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklanseringer, lanseringer, seminarer og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofoni

Sentralen Kafe
Hitcheiker Restaurant
Takterassen på Sentralen

www.sentralen.no

Victoria NASJONAL JAZZSCENE

Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve. Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstua.kvinnelinikk.no

KLATRESENTER

10 innganger til KR 94 pr stk
Gratis leiesko inkl.

KLATREVERKET

STUDIEONSDAG
KOMBINER KLATRING OG STUDERING!

OSLO KLATRESENTER SKULLERUD

VI HAR STUDENTRABATT!

STUDIER I OSLO, MEN BOR LITT UTENFOR BYEN?

TRIADEN LØRENSKOG

VI HAR STUDENTPRISER

HELSE

Dr.Dropin Fysikalske

Fysioterapeut og kiropraktor med studentrabatt

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Hjelp med stiv nakke og hodepine etter lange leddager
- Behandling av ryggplager knyttet til mye sitting eller tunge løft
- Lindring av skulder- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

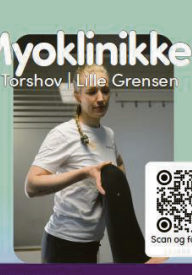

Se ledige timer

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte

drdropin.no/fysiskalsk | 24 07 70 13

Myoklinikken
Tjorshov | Lille Grensen

Fysisk behandling
Som student får du 40% avslag på leie time og 10% på oppfølgende konsultasjoner.
Bruk ditt kort "Student" ved bestilling.

TILBUDSGUIDEN

FOR STUDENTER I OSLO

Frykter diskriminering ved Politihøgskolen

STILLER SEG KRITISK: Adrian Isaksen (23) mener Politihøgskolens praksis er svært alvorlig.

Fra 2012 til 2017 foretok Politihøgskolen ulovlige bakgrunnssjekker av om lag 10.000 søkere til høyskolen. Organisasjonen mot offentlig diskriminering (Omod) frykter nå at bakgrunnssjekkene medførte diskriminering av søkere med minoritetsbakgrunn.

Politihøgskolen

Tekst Ida Johanne Halvorsen Sæther
Foto Oda Sofie Sørskår og Clara Lenth-Johannesen

I desember i fjor publiserte Dagsavisen en artikkel om ulovlige bakgrunnssjekker. Politihøgskolen utførte på søkere til høyskolen i perioden 2012 til 2017. Nå ønsker Organisasjonen mot offentlig diskriminering (Omod) klarhet i hvordan Politihøgskolens ulovlige praksis har påvirket søkere med minoritetsbakgrunn.

Hentet ut informasjon uten hjemmel

Politihøgskolen søkte opp kandidater i flere av politiets registre, uten tilstrekkelig lovhjemmel. De ulovlige bakgrunnssjekkene rammet om lag 10.000 søkere. Ifølge Politihøgskolen var formålet en nærmere vurdering av søkerens skikkethet til å jobbe i politiets tjeneste.

Registrene ga høyskolen innsyn i kontakt søkerne hadde hatt med politiet og påtalemyndigheten: Alt fra om søkerne hadde vitnet i rettssaker, eller pilset i par-

ken, til gebyr for fartsøvertredelser. Registeret ved navn Indica ga også høyskolen tilgang på informasjon om sosiale og økonomiske forhold, og en risikovurdering av sannsynligheten til å begå fremtidige lovbrudd.

Til Dagsavisen uttalte både Justisdepartementet og Kripas at praksisen var uhjemlet.

Etnisk diskriminering finner sin vei inn i de fleste rom

Frykter minoritetsdiskriminering

– Vi vil ha svar på om bakgrunnssjekken har vært en ekstra sjekk på folk med etnisk minoritetsbakgrunn, forteller rådgiver i Omod, Philip Rynning Coker til Universitas.

ETTERSØR SVAR: Philip Rynning Coker vil få klarhet i hvordan bakgrunnssjekkene har rammet søkere med minoritetsbakgrunn.

I søken på svar sendte organisasjonen 17. februar en skriftlig henvendelse til Politihøgskolen.

– Etnisk diskriminering finner sin vei inn i de fleste rom. Det er derfor legitimt å stille spørsmål ved praksisen hos Politihøgskolen.

Coker poengterer imidlertid at henvendelsen ikke er en anklage.

– Omod anklager ikke Politihøgskolen for noe som helst, og vi tar utgangspunkt i at det ikke har skjedd etnisk diskriminering.

Coker har selv gjesteforelest ved Politihøgskolen ved en rekke anledninger, og mener at høyskolen er opptatt av en mangfoldig rekruttering. Med grunnlag i den rettede minoritetsrekrutteringen mener Coker at Politihøgskolen med all sannsynlighet har oversikt over søkerens etniske bakgrunn.

– Hvis Politihøgskolen skal måle hvor vellykket minoritetsrekrutteringen er må de ha ført statistikk.

Mener praksisen var lovlig

Universitas har vært i kontakt med Politihøgskolen. De viser til sitt svar på Omods henvendelse,

har benyttet oss av opplysninger vi ikke har lov til å bruke. Slik er det ikke.

Det som har vært spørsmålet, er hvem som kan innhente disse opplysningene: Politihøgskolens ansatte med politimyndighet og samme faglige bakgrunn som i etaten ellers, eller andre politiansatte i etaten.»

Avviser diskriminering

Politihøgskolen hevder at de ikke har hatt kunnskap om søkerens etniske opprinnelse i opptaksprosessen:

«Når det gjelder spørsmålet om hvor mange av søkerne som ble sjekket som hadde etnisk minoritetsbakgrunn, er svaret at Politihøgskolen ikke har data som gjør det mulig å identifisere hvem som hadde minoritetsbakgrunn blant søkerne.»

Høyskolen avviser også at etnisitet har hatt en innvirkning på vurderingen av den enkelte søker:

«Det er ingen sammenheng mellom vurdering av vandel og skikkethet/egnet, og etnisk opprinnelse.»

Coker fra Omod kommenterer høyskolens svar på e-post til Universitas:

«Etatene og instansene vi stiller kritiske spørsmål i brevform har som regel svar med mange ord når de først svarer. De svarer ok, men tidvis er det begrenset hvor mye klokere disse svarer gjør oss.»

Politistudentene tar avstand

Leder for lokallaget for studenter i Politiets Fellesforbund (PF Politistudentene) Adrian Isaksen (23) representerer de om lag 1400 fagorganiserte politistudentene som utgjør

mellom 80-90 prosent av den totale politistudentmassen.

– Studentene ser kritisk på praksisen Politihøgskolen hadde, og vi mener dette er svært alvorlig, forteller Isaksen.

– Selv ved gjentatte advarsler fra Kripas og Justisdepartementet fortsatte skolen praksisen.

Hårreisende, og svært skuffende

Adrian Isaksen (23), student ved Politihøgskolen og studentrepresentant i Politiets Fellesforbund

Studentlederen tar tydelig avstand fra høyskolens benektelse av ulovligheten av bakgrunnssjekkene:

– Jeg tenker at når både Kripas og Justisdepartementet ordrett har sagt at det er ulovlig, så er det ulovlig. At politihøgskolen svarer «slik er det ikke» er hårreisende og svært skuffende.

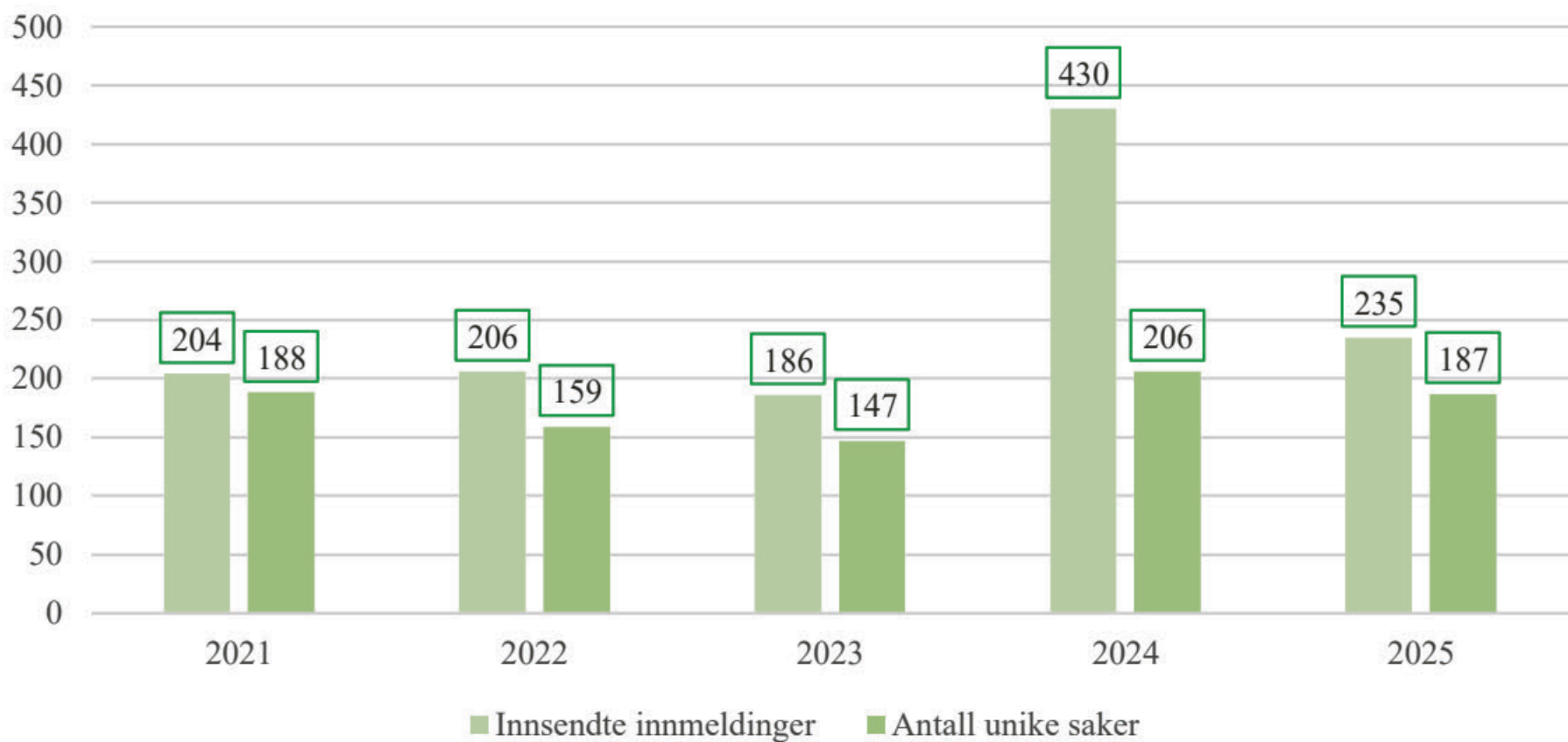
Høyskolens tilsvar

Universitas har stilt Politihøgskolen spørsmål om det var mulig å identifisere søkerens etnisitet. Det ønsker de ikke spekulere i.

Høyskolen opprettholder også sitt standpunkt om at bakgrunnssjekkene var lovlig.

«Vi hadde - og har - hjemmel til å legge vekt på registeropplysningene i vurderingen av søkere. Det er ingen uenighet mellom JBD, Krispos og oss om dette. Utfordringen har vært å finne en god løsning, som vi nå har ved at Kripas gjør søkene for oss», skriver pressevakt ved høyskolen Marianne Lund Buset til Universitas.

Totalt antall innmeldinger og antall unike saker i Si fra systemet for studenter fra 2021- 2025

GRAF: STUDIEAVDELINGEN VED UiO

Halvering av «Si fra»-varsler

Varsler i «Si fra»-systemet ved Universitetet i Oslo (UiO) er nesten halvert i 2025 sammenlignet med året før. Likevel er det en økning av avdekkede kritikkverdige og uheldige forhold.

Varsler

Tekst Tora Danielsen og Ella Jørgenvåg Svendsen

«Formålet med Si fra-systemet for studenter er å legge til rette for at studentene på en enkel måte kan gi positive tilbakemeldinger om læringsmiljøet, og melde fra om forhold som må forbedres» skriver studiedirektør ved UiO Audun Digerud over e-post til Universitas. I 2025 ligger fortsatt antall saker om forstyrrende og uakseptabel adferd på et høyt nivå etter en stor økning i 2024.

45 prosent nedgang

I 2025 gikk totalt antall innmeldinger ned med 45 prosent fra 430 innmeldinger i 2024 til 235 i 2025. Antallet unike saker har en liten nedgang fra 206 i 2024 til 187 i 2025.

De innmeldingene som handler

om samme sak blir slått sammen til en unik sak i «Si fra»-systemet. Det vil si at hvis flere melder inn om samme hendelse, vil de innmeldingene bli slått sammen til én sak.

Disse sakene er fordelt på 102 varslingssaker, 74 klagesaker og 11 positive tilbakemeldinger.

Fortsatt mer uakseptabel atferd enn tidligere

74 av sakene i 2025 omhandlet forstyrrende eller uakseptabel atferd. Det ble meldt om diskriminering, trusler, studenter som følger etter andre studenter og trakassering. I 2024 var tallet 76, noe som var en økning på nesten 70 prosent fra 2023 da det var 45 saker som var stabilt i forhold til

2022 da tallet var 47.

«Universitetet i Oslo ser alvorlig på grovt forstyrrende eller uakseptabel adferd som bryter med universitets- og høyskoleloven og med våre retningslinjer mot trakassering» skriver Digerud og påpeker videre at alle studenter ved Universitetet i Oslo skal ha et trygt og forsvarlig læringsmiljø.

Kritikkverdige og uheldige forhold

Det er en økning på avdekkede uheldige forhold fra 25 saker i 2024 til 29 saker i 2025, og en økning av kritikkverdige forhold fra 21 saker til 29 saker i 2025.

Det er også en dobling av ulike tematiske for både de uheldige og de kritikkverdige forholdene fra 2024.

Digerud skriver at sakene som kom inn i Si fra-systemet hadde i 2025 svært variert tematikk, men at de også har hatt det tidligere år.

Under uheldige forhold omtales blant annet tematikk som «Student med tillitsrolle utøvde dårlig rolleforståelse», «Uheldige uttalelser fra sensor», «Uheldige følger i forbindelse med demonstrasjon på campus» og «Studenter som

oppholder seg i UiOs bygg etter stengetid».

Av tema innen kritikkverdige forhold som er avdekket nevnes blant annet «Mangelfulle rutiner for evakuering av studenter med funksjonsnedsettelse ved brann», «Seksuell trakassering fra ansatt mot student» og «Hatefulle ytringer fra student rettet mot homofile og andre minoritetsgrupper».

Korrupsjon og vektere

Kategorien «seksuell trakassering eller annen uønsket seksuell oppmerksomhet» har økt fra seks til åtte saker.

Det har også vært en økning fra 4 til 9 saker i kategorien «korrupsjon, tyveri eller annen økonomisk kriminalitet».

Digerud skriver til Universitas at de ikke kan gå nærmere inn på hva sakene handler om, siden saker som gjelder straffbare forhold er underlagt taushetsplikt.

Av tiltak som er nevnt etter å ha avdekket uheldige eller kritikkverdige forhold er blant annet «Unnskyldninger formidlet studenter fra ansatte og beklagelser gitt på vegne av fakultet», «Vektore i undervisning», «Politianmel-

delser for trusler» og «Reduserte åpningstider i bygg (for de uten korttilgang)».

Nedgang på matnat

Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (MN) har en markant nedgang på antall innmeldinger fra i 2024, fra 249 til 63 i 2025.

«Året 2024 skiller seg ut med at svært mange innmeldinger ved MN ble slått sammen i saksbehandling» skriver Digerud.

MN har også flest innmeldinger og saker i fjor, der 63 innmeldinger er slått sammen til 39 ulike saker. Sett opp mot studentmassen er det derimot Det odontologiske fakultet (OD) som har flest saker per student med 6 saker og 413 studenter.

Komplekse saker

Både i 2024 og i 2025 påpekes det at det er flere store og komplekse saker enn tidligere. Begge årene poengteres det i rapporten at det er nødvendig med en vurdering om UiO har de rette verktøyene for å møte slik problematikk.

De som ofret alt

SKJEBNEVALGET: Selv om Rakesh Mahato (25) gjerne ville, fikk han ikke stemt.

Rakesh ble skutt i protestene mot den nepalske staten. Hvis han fikk muligheten, ville han likevel gjort det igjen.

Valg i Nepal

Tekst Selma Stephansen og Nora Geiran Dingstad
Foto Shilan Sari

Øynene renner. I et hav av tåregass og sort røyk, er det vanskelig å se hvor man går. Den fredelige protesten Rakesh Mahato (25) forventet, er alt annet enn det.

– Kulene er overalt og rundt meg blir flere skutt. Gråtkvalt prøver jeg å redde så mange jeg kan.

Utenfor parlamentet henger en mann over barrikadene. Han blør fra hodet. Rakesh løper mot ham. Før han rekker frem, hører han lyden av et skudd. Så svartner alt.

I to dager er alt stille. Beskjeden han får når han våkner, skal endre livet hans for alltid.

Et annet sted i byen befinner Ayush Gautam (17) seg. Fra sykehussengen titter han opp på foreldrenes bekymrede blikk. En bit av tommelen hans er skåret av. Hvordan det skjedde, husker han ikke.

Farens telefon durer i bakgrunnen. Men foreldrenes oppmerksomhet er på ham. Når telefonen endelig besvares, ser Ayush for

første gang sin far gråte. Søsteren, Nikhita på 19 år, er død.

– Hun så ned på protestene fra balkongen hjemme da hun ble skutt i brystet. Kulen traff henne midt i hjertet, sier Ayush.

På et akuttmottak midt i byen overhører Mukesh Awasthi (22) sykepleierne i gangen. Han kjenner en brennende smerte i venstre ben. Kulen han trodde var av gummi, viste seg å være av stål.

Nå hører han lave stemmer si det han aldri trodde han skulle høre. Kulen har eksplodert på innsiden av leggen, og benet må bort.

Sinne i gatene

Den 8. september 2025 brøt voldelige protester ut i Nepals hovedstad Katmandus gater. Tre eldre menn hadde byttet på makten i tjue år. Unge var lei av et system de mente var preget av korrupsjon og nepotisme.

Kulen traff henne midt i hjertet

Ayush Gautam (17)

I Nepal er én av fem unge arbeidsledige, skriver Reuters. En fjerdedel av landets brutto nasjonalprodukt er penger sendt hjem fra nepalske arbeidere i utlandet, ifølge FN.

I ukene før protestene, florerte videoer

av politikernes barn på sosiale medier. De viste luksuriøse livsstiler i utlandet, som en gjennomsnittlig nepaler bare kunne drømme om.

Dråpen som fikk begeret til å renne over, var et forbud mot mange sosiale medier, innført av nepalske myndigheter den 4. september.

I løpet av protestenes første døgn ble 19 mennesker drept av politiet. I dagene som fulgte var byens gater preget av et sinne

Valget i Nepal

- + 8. og 9. september 2025 brøt protester ut i Nepal. Årsaken var dyptgående korrupsjon og nepotisme.
- + Nepal får 34 av hundre poeng på FNs korrupsjonsskala. Null poeng på skalaen tilsier mye korrupsjon, hundre poeng er ingen korrupsjon.
- + Politiet brukte overdreven vold mot demonstrantene, slår Human Rights Watch fast.
- + Protestene veltet K.P. Sharma
- + Olis regjering. Dette var Olis fjerde gang som statsminister.
- + Siden Nepals borgerkrigs slutt i 2006, har makten rullert mellom Nepals kongressparti, Maoistpartiet og Kommunistpartiet. Oli ledet sistnevnte.
- + Gen Z-bevegelsen valgte en ny midlertidig regjering etter protestene. Sushila Karki ble valgt som Nepals første kvinnelige statsminister.
- + 5. mars avholdt Nepal nytt valg. Gen Z-favoritten Balendra «Balen» Shah vant over K.P. Sharma Oli og Kongresspartiets Gagan Thapa. Shahs parti, RSP, er nytt, og har aldri sittet ved makten før.

Kilder: FN, Human Rights Watch, Nepali Times

Nepal ikke hadde sett siden borgerkrigen tjue år tidligere. Totalt gikk 76 menneskeliv tapt. Over 2000 ble skadet.

Protestene førte til at den nepalske regjeringen gikk av, en midlertidig regjering ble satt inn, og et nyvalg ble utlyst til 5. mars 2026.

– Livet mitt var over

Seks måneder senere står Nepal ved et skjebnevalg. Universitas møter Rakesh på et sykehus i Katmandu. I senga tar han tak i ankene sine og flytter dem over i rullestolen.

Skuddet han hørte under protestene, traff ham i venstre hofte. Ku-

Uten dette valget, vil vi ikke få til noen endring

Rakesh Mahato

len kom ut på andre siden, og skadet ryggmargen på veien. Rakesh ble lam fra livet og ned.

– Jeg var deprimert. Det føltes som om livet mitt var over.

I provinsen Madhesh, sør i Nepal, vokste Rakesh opp med fire søsken i en liten landsby. Følelsen av ansvar overfor familien, har alltid veid tungt. Familien har livnæret seg på jordbruk, men nå er foreldrene syke.

Månedene før protestene studerte Rakesh offentlig administrasjon i Katmandu. Broren, den eneste utdannede og forsørgeren i familien, betalte for utdanningen. Drømmen var å jobbe i den nepalske staten.

– Jeg ville jobbe for landet mitt. Jeg ville endre ting fra innsiden, sier Rakesh.

Den 10. september får han beskjed om at han kommer til å sitte i rullestol resten av livet.

Savnet er stort

Mukesh studerte til å bli byggingeniør før han mistet benet.

– Drømmen var å studere i Australia. For bedre muligheter enn jeg har her i landet.

Men Mukesh venter fortsatt på en protese som han håper kan gi ham en bit av det livet han hadde tilbake. Familien har flyttet fra hjemstedet Dadeldhura, vest i Nepal, og leier et rom i Katmandu mens de venter.

– Ser du en fremtid her i Nepal?

– Det vil dette valget avgjøre, sier Mukesh.

For Ayush er savnet etter søsteren fortsatt stort.

– Mamma gråter hele tiden, og sliter med å gjøre hverdagslige ting. Vi er fortsatt i sjokk alle sammen.

Før protestene brukte 17-åringen tiden på skole, TikTok og husarbeid.

– Vi pleide å henge utenfor butikken til familien til en av barn-
domskompisene mine. Der satt vi

USIKKER FREMTID:
Mukesh Awasthi (22) vender seg til en ny hverdag mens han venter på en protese.

SAVN: Tommelen til Ayush Gautam (17) er en konstant påminner om den han mistet i protestene.

UNIVERSITAS I NEPAL

Utenriksredaktør: **Jens Bryhn Erlandsen**
jensbryhnerlandsen@gmail.com 413 39 145

TOMT: Kun politiet er ute i gatene kvelden før valget.

og drakk te, og pratet om alt og ingenting.

Den tre år eldre søsteren var familiens eneste datter.

– Hun har alltid vært der for meg og sa aldri nei om jeg spurte om noe, forteller Ayush.

– *Føler du på sinne ovenfor politiet som skjøt søsteren din?*

– Jeg er sint på de korrupte politikerne. Uten deres ordre kunne ikke politiet ha skutt.

Får ikke stemme

På valgdagen er hovedstaden unormalt stille. Valgsystemet tillater kun at man stemmer i sin egen kommune. Tusenvis har forsvunnet hjem til landsbyene sine. Butikker er stengt, og dører lukket.

Men for mange av dem som ble skadet i protestene, finnes det ingen mulighet for å reise hjem.

– Jeg kan bare kjøre hjem i ambulanse. Det tar mellom ti og tolv timer og vil koste 2000 kroner. Jeg skulle virkelig ønske jeg fikk muligheten, men jeg får ikke stemt, forklarer Rakesh.

Mukesh er sint på myndighetene som ikke tilrettelegger for at han og de andre demonstrantene skal få stemme. For ham vil det ta en hel dag å reise hjem.

– Den midlertidige regjeringen kunne ha laget et valglokale for oss, men dette ble aldri gjort, forteller han.

Rapper og ingeniør

De unge i Nepal er stort sett enige: De vil ha endring. Og den som vil få til det?

– Balendra Shah, sier Rakesh konstant.

Balendra «Balen» Shah har vært ordfører i Katmandu. Før det var han rap-

per. 35-åringens kjennemerke er et stort sort skjegg og solbriller. Mens han har nektet å snakke med pressen, har valgkampen hans i hovedsak vært drevet på TikTok.

Shah blir beskrevet som et friskt pust i Nepals politikk. Rakesh er sikker på at han har det som trengs for å endre Nepal.

– Mest fordi han er utdannet. Han er ingeniør, og han føler og forstår folket.

Han legger til at den tidligere rapperen heller ikke er redd for å stå opp mot nabolandet India.

Nå er det denne regjeringens ansvar å sørge for rettferdighet

Rakesh Mahato (25)

Shah har likevel skapt et skille mellom generasjoner i Nepal. Der de unge ønsker endring, lever de eldre godt med systemet slik det alltid har vært.

– Mine foreldres generasjon mener at «Balen» Shah vil være strengere. Mange nepalesere, og ikke bare politikere, liker å gjøre avtaler under bordet. Det kan bli vanskeligere for dem hvis han vinner, forklarer Ayush.

Nepals generasjon Z møtes ofte med kritikk om at selv om de unge ønsker endring, har de ingen tydelig plan for hvordan dette skal skje. Rakesh er uenig i kritikken.

– De eldre er ikke oppdatert på hva

HÅPEFULL: Rakesh Mahato (25) har ikke gitt opp å gå igjen.

som skjer i landet, på grunn av analfabetisme og mangel på internetttilgang. Unge er endringen. Vi er godt informerte.

Han mener det er riktig med strengere lover, slik Shah vil innføre.

– Vi har lover, men de følges ikke i praksis. Vi vil også ha rettfærdige muligheter, heller enn nepotisme.

«Bjellene ringer i hele Nepal»

Dagen før valget patruljerer politiet og militæret byens gater. Frykten for at nye protester skal bryte ut, er stor. Alt næringsliv er pålagt å stenge dørene klokken ni på kvelden.

En eldre dame får kjeft av uniformerte politimenn med gevær. Kiosken hennes holdt åpent tre kvarter for lenge.

På valgdagen er torg og plasser gjort om til valglokaler. En ung mann forteller at han planlegger å «ringe i bjella»; Gen Zs uttrykk for å stemme på Balendra «Balen» Shahs parti, som har en bjelle som logo.

Fra sykesenga følger Rakesh spent med på valget.

– Uten dette valget, vil vi ikke få til noen endring. Situasjonen vil forbli den samme, sier han.

I dagene etterpå samles store folkemengder utenfor lokalene der stemmene telles.

Med ujevne mellomrom kommer noen og roper ut midlertidige resultater. Jubelen fra gatene, kan høres gjennom veggene.

Valgresultatet er klart: «Balen» Shah vinner med den største marginen i Nepals moderne historie. «Bjellene ringer i hele Nepal», skriver Nepali Times.

Shah har fått så mange stemmer at han ikke engang trenger å danne koalisjonsregjering.

– Folk i hele landet har støttet vårt rop om endring. Nå er det denne regjeringens ansvar å sørge for rettferdighet for martyrer og skadde etter demonstrasjonene, sier Rakesh.

Ville de gjort det igjen?

Mukesh har liten tro på at de noen gang vil få den oppreisningen han føler de fortjener. Kunne han valgt på nytt, ville han ikke deltatt i protestene.

– Vi har ikke sett noen endring siden protestene. Gjeringismennene er fortsatt ikke straffet.

At Shah har vunnet valget, gjør det riktignok litt bedre.

– Det er et plaster på såret, men det var likevel ikke verdt det.

Ayush er ikke gammel nok til å delta i valget. Protestene var hans måte å bruke sin stemme.

– Etter at jeg ble skadet, kjente jeg på anger, men så tenkte jeg «Nei, jeg må gjøre dette. Jeg må gjøre dette for landet vårt, for å få en slutt på korrupsjonen.», sier han.

Rakesh er usikker på hva som venter ham i fremtiden. Han ønsker å bli på sykehuset for å fortsette rehabiliteringen.

– Kanskje jeg en dag kan klare å gå oppreist med støtte. Men jeg mistrives her. Jeg hater at jeg må gå gjennom dette.

Å bo på sykehus i hovedstaden er dyrt. Når det går tomt for penger, vet han ikke hvor han skal dra.

Men drømmen om en jobb i staten lever ennå. Han vil fullføre studiene sine, og på tross av at han nå har færre jobbmuligheter, har han fortsatt troen.

– Det blir vanskeligere med rullestol, men jeg har ikke gitt opp. Kanskje jeg en dag klarer å få en jobb i et departement her i Katmandu.

Tross alt er Rakesh stolt over at han var med på protestene.

– Ville du gjort det igjen?

– Ja. Jeg er en nepalsk borger. Hvis jeg ikke hadde hevet stemmen, ville vi blitt ruinert. Opplever vi denne urettferdigheten igjen, vil vi heve stemmen på nytt.

Universitas har kontaktet Nepals styresmakter og bedt om svar på kritikken som rettes mot dem. De har ikke besvart våre henvendelser.

universitas@universitas.no

HELLIG: Den røde tøybiten som henger utenfor døra på sykehusrommet symboliserer et ønske om god helse og lykke i hinduistisk kultur.

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

UNG OG LOVENDE:

Slik ble Ludvig (21) kunstgründer som student

Kunsthistoriestudent Ludvig Mpagi har jobbet for Kistefos Museum, Blank og F15. Nylig startet han et kunstformidlerbyrå i en alder av 21 år. Ambisjonene stopper ikke der for Mpagi. Han ønsker nå å bli Norges yngste museumsdirektør.

KUNST: Ludvig Mpagi (21) har drevet innenfor kunstbransjen siden han var 15 år

AMBISIØS: Ludvig Mpagi (21) ønsker å bli Norges yngste museumsdirektør

Kunst

tekst Ingemar Stirling Gundersen
foto Jonas Laksekjøn

– Lamine Yamal er 18 år og har over 100 målpoeng for FC Barcelona. Tall vurderer kompetansen, og er du god nok, er du gammel nok. Det er en holdning man bør ha rundt kunstfeltet og.

Det sier Ludvig Mpagi, en 21 år gammel kunstner, gründer og student fra Moss. Ved siden av kunsthistoriestudiene på Universitetet i Oslo (UiO) har han startet kunstformidlerbyrået Mpagi Art Agency. Byrået formidler og markedsfører gallerier, museer, kunstnere og andre kunstinstitusjoner.

– Jeg så et behov. Jeg visste jeg var god på innholdsproduksjon, og jeg visste jeg var god på kunst, så da ble det til Mpagi Art Agency, forteller Mpagi.

Måtte pendle 2,5 timer til jobben

Mpagi begynte som blikkåpner på Galleri F15 i Moss som 15-åring. Det er en stilling der unge ansettes for å formidle kunst til andre unge. I sin unge alder har han allerede drevet sosiale medier for galleriet Blank på Frogner i Oslo, og for Kistefos Museum i Jevnaker.

På jobbinntervjuet i Kistefos fikk han vite at han var en sterk kandidat til jobben. Problemet var at museet lå i Jevnaker, 67

km fra Oslo der han bodde. Det gikk ikke buss til Jevnaker på passende tidspunkt. Mpagi måtte sende en skriftlig redegjørelse om hvordan han skulle komme seg til Jevnaker.

– Jeg skrev at jeg ordner meg

lappen innen jeg skulle starte i jobben. Jeg googlet «førerkort intensivkurs». Jeg trengte lappen på syv uker. Jeg besto teorien, men strøk blankt på oppkjøring. Det var dagen før første arbeidsdag. Det var et slags premiss for at jeg skulle få jobben. Jeg måtte pendle 2,5 timer hver vei i to måneder til jobben, sier Mpagi.

– Alltid plass til flere

I jobben for Blank møtte han en kunstner som drev nettbokhandelen Bookis, hvor han fikk jobb som innholdsprodusent.

Mpagi sa opp denne stillingen for å satse på egen virksomhet. Jobben i Bookis var svært inspirerende, forteller Mpagi, siden han fikk komme på innsiden i et lite startup-team og forstå hvordan man skulle gå fram som gründer.

– Kunstbransjen er en svært etablert bransje, men det er alltid plass til flere. Man må identifisere tomrom og være endringen man ønsker å se. I praksis er nok fremdeles relasjoner og nettverk dessverre svært viktig, sier Mpagi.

Mpagi forteller at byrået også gir ham mulighet til å være mer synlig og er en naturlig inngang til å bli kjent med folk i bransjen. Dette kan føre til muligheter for ham selv og kunstnere han representerer.

– Om man er imøtekommande og ikke-dømmende med dem

man møter, kommer nettverk naturlig. Med nettverk kommer ofte muligheter, sier Mpagi.

Inspirert

av avdødd visjonær

Mpagis visjoner for hva et museum skal være, stammer fra hans egen oppvekst. Han beskriver hvordan han alltid har vært omgitt av kunst. Besteforeldrene er kunstnere, moren er interiørar-

kitekt, og han ble alltid tatt med på museer og gallerier som liten. Hver sommer besøkte de museet ARoS i Aarhus.

– Jeg vil at museer skal vise hvor langt grenser kan utfordres. Jeg ønsker å kombinere musikk og kunst mer, og optimalisere museer til å kunne aktivere sansene våre på ulike vis, sier Mpagi.

Som mange andre er Mpagi spesielt opptatt av Pablo Picassos og Jean-Michel Basquiats kunst. En mer ukonvensjonell kunstner som inspirerte Mpagis visjon, er avdøde Virgil Abloh.

Abloh startet klesmerket Off White og var sjefsdesigner i luksusmerket Louis Vuitton. Ved siden av dette designet han kjente albumcover som Jay-Z og Kanye Wests *Watch the Throne* (2011) og Westside Gunns *Pray for Paris* (2020). Abloh hadde sin første kunstutstilling med ulike verk, som klesplagg og skulpturer, i Chicago i 2019.

– Jeg vil være noe sånt som

Abloh var. Han banet vei for både dem som er som ham, og inspirerte dem som ikke var det. Han fikk så utrolig mange unge inn i kunstfeltet. Han var en skikkelig renesansemann, sier Mpagi.

– Billedkunstnere var kjendiser

– Jeg tar også stor inspirasjon fra det tidligere kunstnerkollektivet BROSLØ. De har virkelig skapt et inkluderende og kreativt miljø der mange kunstnere har startet sin karriere. Vi ønsker også å inspirere neste generasjons kunst-

nere, sier Mpagi

BROSLØs grunnlegger, Nikolai Gyllenhammar, har samarbeidet tett med Mpagi Art Agency i utstillingen «ULTRACRAFT». Utstillingen er kuratert av Mpagi selv.

Jeg vil at museer skal vise hvor langt grenser kan utfordres muligheter

Mpagi ønsker også en større oppmerksomhet rundt kunstnerne, og ikke nødvendigvis bare verkene.

– Flere og flere kunstnere prøver å ha regi over egen kunst og ta makten litt bort fra galleriene. Jeg har snakket med mange kunstnere om hvordan billedkunstnere kan bli litt som musikere, altså superstjerner der ikke bare verkene er kjent, men deres egne vesen også.

– På 1800-tallet var det slik. Da var billedkunstnere kjendiser,

men ikke musikere. Den digitale tidsalderen passer nok bedre til musikere enn til kunstnere, legger Mpagi til.

Henter inspirasjon blant medstudenter

Mpagis studier ved UiO har, ifølge ham selv, bidratt sterkt til veien hans inn i kunstverdenen og gitt ham mye inspirasjon.

– Jeg har møtt så mange dyktige mennesker på studiet, og det har kanskje vært det mest verdifulle. For eksempel har man tidskriftet Paragone, som er en gjeng med sultne kunsthistorikere som

gjør alt på egen hånd. De er veldig inspirerende, sier Mpagi.

Mpagi peker også på friheten man har som student med stipend og studielån som verdifull for unge kunstnere. Å ikke trenge å kommersialisere seg for å tjene penger fort har vært betydningsfullt for Mpagi Art Agency.

– Friheten man har når man er student, er uvurderlig. Mange av mine nærmeste lurte på hvorfor jeg ikke startet firmaet etter jeg var ferdig med studiene, men det er da den store risikoen starter. Da

må man tjene penger for å overleve. Det er lettere å bare tenke på hvordan man skal spise, enn hvordan man skal betale huslån, sier Mpagi.

Han mener folk ikke bør bli kunstnere om de kun skal maksimere profitt og tjene penger.

– Jeg har avtaler som ikke starter før i høst. Det er cirka seks husleiebetaling til, sier Mpagi.

– Se på tid som en ressurs

Til andre studenter som ønsker å satse på kunst, er Mpagis råd tydelig: Ikke se på deg selv som mindre viktig fordi du fremdeles studerer.

– Ikke tenk at du er student, men at du allerede er i bransjen og at målet ditt er å lære og absorbere inntrykk. Jeg får ofte høre at jeg fortsatt bare er student, men hva betyr det? At jeg ikke er klar? Hva er forskjellen fra når jeg står med mastergraden i hånden og de to månedene før? spør Mpagi.

Mpagi peker på at studenter har mer tid til å dyrke sin egen kreativitet når de studerer, noe fulltidskunstnere ikke nødvendigvis har anledning til på samme måte. Ifølge Mpagi er det et redskap man kan benytte seg av.

– Se på tid som en ressurs. Vi har mye mer tid enn de som jobber i kunstbransjen på fulltid. Alle studenter har forskjellige forpliktelser, men studenter nyter mer tid enn de som er i arbeidslivet. De som jobber, har ikke sjans til å ta igjen en ung, sulten student som har brukt utallige timer i løpet av et mastergradsløp til å utvikle seg.

– Det er litt som et indeksfond. Du kan ikke ta igjen rentene, smiler Mpagi.

Norges yngste direktør?

Utvikling av kunstformidlingsbyrået sitt er ikke Mpagis største ambisjon. Han ønsker derimot å bli Norges yngste museumsdirektør.

– Da jeg begynte på kunsthistorie, kom ganske tidlig som et klart mål at jeg skulle bli museumsdirektør. Desto viktigere er det at jeg jobber systematisk mot det, sier Mpagi.

– Min store drøm er Museum of Modern Art i New York. Veien dit er nok et av de sentrale museumene i Norge, og prestere, sier Mpagi og legger til:

– Jeg tror jeg har riktig karakter for jobben. Man kan ikke bare være kunsthistoriker for å lede et museum, men man må være en god leder. Å lede et museum er mye større enn seg selv.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.com

Edvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Sjelelig død!

Selvoptimalisering, vekst, jag, forbedring, prestasjon, resultat, konkurranse, prioriteringer, utmattet, trening og investere. Disse, i tillegg til utrolig mange andre ord, vekker enda flere konnotasjoner og følelser i oss: generasjon prestasjon.

Et tema som i så stor grad kryper seg inn i enhver diskusjon eller samtale for tida – inkludert i ukas avis – slik at det nesten har begynt å bli litt kjedelig. Likevel kan det være godt å ta debatten. Den 6. mars skrev nemlig Trondheims studentavis Under Dusken om studentene Benjamin Jakupovic og Mikkel Færden som bruker haugevis av tid på aksjemarkedet. En type sak det flommer over av for tida.

Færden kan fortelle at han bruker fem ganger så mye tid på aksjemarkedet som på skolearbeid, og vi blir senere fortalt at investeringene kommer før husleia. Samtidig mener også (ikke overraskende) kompis Jakupovic at «man må være litt

kynisk. Er man for pinglete, lykkes man ikke med å investere».

Lignende retorikk fra sosiale medier som i utgangspunktet var absurd, har nå virkelig slått rot og glir inn i normen. Slike tankesett må stilles spørsmål ved. Derfor tenkte jeg altså «tak og lov» da Under Dusken introduserte professor i økonomi ved NTNU Snorre Lindset. Men nei da. Her var det ikke noe godt å hente. Det var tvert imot det stikk motsatte.

Tidlige grep og tips for å komme inn på boligmarkedet, selv i en trang studentøkonomi lød: «Kjøp en øl mindre i uken». Trenger jeg å si mer?

Som anmelderredaktør i Universitas, Julia Bueso, skrev den 15. januar: «Dette restriktive regimet vi lever under tapper deg for inspirasjon, det hindrer spontanitet og fører til sjelelig død».

La oss gjøre opprør mot denne ukulturen! *Av Eddy*

Ukas overhørt

Jeg hadde sinnsykt lyst til å smake på østers, og så kasta jeg opp... /ESJ

Lektorstudent

Du vet når det er en viktig eksamen, forelesning eller annet, og så våkner du opp til at sola er litt lysere enn den egentlig bør være

For sent-kommere

Ja til atomvåpen

VG på ledeplass

Det er forbløffende hvordan israelerne kan identifisere alle slags grusomme, onde regimer, bare ikke sitt eget.

Hanin Majadli i den Israelske avisen Haaretz

I only speak American

Pete Hegseth

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

FOTO: ERNEST COLE / WIKIMEDIA COMMONS

Når gamle holdninger får nye plattformer

Rasisme og høyreekstremisme fremstilles ofte som noe nytt, skapt av sosiale medier og polarisering. Men lite er egentlig nytt.

Rasisme

Hilja Lydia Stering, masterstudent i historie ved UiO

Mønstrene kjenner vi igjen. De har vært der lenge, bare i andre former. Forestillingene om hvem som «hører til».

Jeg merker det i hverdagen. Når jeg sier jeg er norsk, ser de ofte forvirret ut. Det er det lille blikket først, det som varer akkurat lenge nok til at jeg kjenner det. «Norsk?» sier de, før de glir over til engelsk eller ler, som om jeg hadde svart feil. Så kommer det – nesten alltid: «Åja! Nei, nei... DU kan ikke være norsk».

Når jeg til slutt gir etter og forteller at jeg er brasilianer, kastes stereotypene over på meg, gang etter gang. Klassikeren: «Har du en linje til overs» er av den vanlige sorten, som om Latin-Amerika kun er én stor fest der vi alle er det samme.

I slike øyeblikk kjenner jeg på gamle forestillinger som en gang ble brukt for å rangere mennesker. Jeg legger merke til og føler på hvordan gamle stereotyper fortsatt lever i underbevisstheten til folk; de som ikke passer inn i formen er automatisk fra et annet sted, uansett hva vi sier og gjør.

Ideene har overlevd gjennom generasjoner, men annerledes i dag er tempoet. Radikaliserende budskap stiger ikke opp ene og alene fra pamfletter, taler og partimøter. De vokser og springer frem i små klipp, små drypp, gjennom algoritmer som kjenner deg godt. Det skjer ikke gjennom et stort «aha», men som langsam drypping.

Dette minner om hvordan propaganda fungerte i mellomkrigstiden, da aviser og radio litt etter litt senket terskelen for ekstreme holdninger, uten at noen la merke til når skiftet skjedde.

Historien er full av slike eksempler. Segregering og rasisme i USA og Sør-Afrika ble solgt inn med ord som «orden», «stabilitet» og «normalitet». I Europa ble minoriteter fremstilt som problemer som måtte løses. Og når jeg i dag registrerer hvordan både

språkskiftet i media og politikk gjentakende bruker ord som «risiko», «trussel» og «uønsket», er det som et slags ekko.

Ordene er nye, men funksjonen er den samme: å gjøre urett til noe naturlig, noe hverdagslig. Idéer som tidligere ville blitt avvist som ekstreme, pakkes nå inn i begreper som «objektivitet», «rettigheter» og «sikkerhet». Det er en kjent taktikk, brukt av autoritære bevegelser lenge før oss: Kall diskursen nøytral, mens den egentlig peker i én retning.

Ordene er nye, men funksjonen er den samme: å gjøre urett til noe naturlig

Normaliseringen av rasisme og dets konsekvenser kan starte i seminarene, på lesesalen eller i kantina. Formuleringer som blir stående uten reaksjon. Ikke fordi folk nødvendigvis er enige, men fordi det koster å være den som stopper samtalen.

Slik normaliseres uggenheter, litt etter litt. Hver gang grenser for hva som er sosialt akseptabelt flyttes, har det startet i det små. Ikke kun fra de ytterst ekstreme, men i vanlige diskusjoner, der en tone langsomt blir skarpere uten at noen legger merke til det.

Det kan være hva man ler av, eller fremtredende ord som sakte starter å passere uten reaksjon.

Rasisme og høyreradikalisme er ikke nye fenomener, de skifter bare form. Det avgjørende i dag – og i all fremtid – er om vi klarer å gjenkjenne mønstrene når de dukker opp, på campus eller midt i den vanlige samtalen for eksempel, før det plutselig er for sent.

debatt@universitas.no

Lektorprogrammet ved UiO har fortsatt opptakskrav

Det er positivt at Universitas setter søkelys på konsekvensene av å fjerne opptakskrav til lærerutdanningene. Men artikkelen «Seks av ti strøk i matte: – Alarmklokkene bør ringe», publisert 21. februar, inneholder flere feil.

Lektorutdanning

Jonas Bakken, faglig leder av lektorprogrammet ved UiO

Temaet i artikkelen omhandler den høye strykprosenten på nasjonal deleksamen i matematikk i grunnskolelærerutdanningene, blant studenter som er tatt opp til studiet uten minstekrav til matematikkarakter. Dette er uten tvil bekymringsfullt,

men i artikkelen brukes begrepet «lektorstudenter» om disse studentene og «lektorutdanning» om studiet de går på. Universitas har klart å blande sammen to typer lærerutdanning. Grunnskolelærerutdanning tilbys blant annet på OsloMet og utdanner lærere for 1.–7. trinn eller 5.–10. trinn i grunnskolen. Lektorutdanning tilbys blant annet på

Universitas har klart å blande sammen to typer lærerutdanning

Universitetet i Oslo og utdanner lærere for ungdomsskolen og videregående skole.

Den nasjonale deleksamenen som omtales i Universitas, er kun i grunnskolelærerutdanningene. Det er også i stor grad grunnskolelærerutdanningene som har søkt om å få fritak fra de nasjonale opptakskravene til lærerutdanning. Lektorprogrammet ved UiO har ikke søkt fritak fra opptakskravene. Lektorstudentene studerer fag på høyeste nivå sammen med andre bachelor- og masterstudenter på universitetet, og de skal forberedes på å under vise de eldste og mest faglig sterke elevene. Derfor bør lektorstudentene ha

et visst minimum av forkunnskap og faglig nivå når de begynner. Søkere til lektorprogrammet ved UiO må også i år ha minimum 35 skolepoeng, 3 i norsk og 4 i matematikk, eller minimum 40 skolepoeng, 3 i norsk og 3 i matematikk. Når Universitas omtaler grunnskolelærerutdanning som lektorutdanning, skaper det et misvisende bilde av både opptakskravene og situasjonen ved lektorprogrammet. En mer presis begrepsbruk er nødvendig for en opplyst debatt om lærerutdanningene.

debatt@universitas.no

En profittmaksimerende generasjon

På UiOs åpne dag får man et glimt av neste generasjons studievalg. Inntrykket jeg satt igjen med er klart: De vil ikke nødvendigvis redde verden – men ha råd til å leve i den.

Studievalg

Albert Randsborg, journalist i Universitas og Filosofi, politikk og økonomi-student.

Sola treffer veggene på Øvre Blindern. Feeden fylles av utepilsnytere. Den aller tykkeste jakka legges bort igjen, og brosteinen dukker opp mellom hauger av smeltende snø. Våren er på vei. Vips, så kom det sikreste vartegnet av alle: UiOs åpne dag. Elever fra hele Østlandet flokker seg inn i fakultetsfoajeene for å fange opp førstehåndskunnskaper om egne muligheter, i håp om svar på spørsmålet om sine neste steg. Så heldig var jeg at jeg fikk bevitne denne migrasjonen. Der sto jeg, rak i ryggen: en halvstolt FPØ-gutt med mål om å overbevise neste «generasjon» om å

studere akkurat det samme som meg. Jeg knuffet mine medstudenter fra andre programmer og nøt den skattefinansierte lunsjen. Heldige oss som fikk stå med økonomistudiene, vel vitende om at vi egentlig hører hjemme på filosofisk institutt. Det første faretegn kom da miniforesningen om den splitter nye studielinja «Økonomi og Finans» var så full at folk ikke kom inn. *Kids* vandrer bortover en etter en, trolig i håp om å til høsten kapre en av de 30 ettertraktede plassene på UiOs nye satsing. Samtalene etterpå lettet ikke på sinnet. Gang på gang flok-

ket folk til standen, med spørsmål som lyder: «Jeg vet ikke med filosofi og sånt, men jeg liker i hvert fall økonomi. Hvor mye kan jeg tjene hvis jeg går dette her?». Det er fristende å riste på hodet. Er dette en hel generasjon med *The Wolf of Wall Streets* Jor-

Så, til dere som er så bekymra for at «tullestudiene» ødelegger Norges framtid: *The kids are åpenbart alright*

dan Belfort som rollemodell? Ungdommer som tar studievalg ikke av lidenskap eller interesse, men av forventet lønn? Samtidig føles det ut som det var i går da jeg selv sto der, med andre, og følte at sammen ønsket vi alle å redde verden.

Så stopper jeg meg selv. Dette er ikke rart. De har vokst opp med pandemi, klimakrise, krig på kontinentet og folkemord på skjermene. Nå står vi midt i den farligste utenrikspolitiske situasjonen siden andre verdenskrig. Vi ser verden rakne litt i sømmene, år etter år. Da skjønner jeg egentlig veldig godt at ungdommen ikke vil redde verden lenger. De ønsker heller bare kanskje å ha råd til å bo i den verdenen som er igjen. Jeg tenkte tilbake på høsten som var, og på en valgkamp preget av krass kritikk mot Norges mange «tullestudier». Flere ønsker økt politisk kontroll på studieplassene, og flørter med å bruke justeringer i studiestøtten som øko-

nomisk insentiv. Alt for å stoppe at vi utdanner tullinger som ikke kan betale for den fossende eldrebølgen. La oss legge vekk de andre gode argumentene mot disse tiltakene. Mine korte og noe urepresentative samtaler forrige uke, foreslår faktisk at tullestudie-fanatisme faller på sin egen urimelighet. Barna vil jo i større og større grad ha jobber som tjener penger uansett. Da blir vår jobb også mye enklere: Gi de jobbene vi trenger at folk gjør, den lønna de fortjener. Så, til dere som er så bekymra for at «tullestudiene» ødelegger Norges framtid: *The kids are åpenbart alright*. Og til dere andre som tvert imot frykter at neste generasjon er altfor profittmaksimerende: Jeg fikk tross alt ikke stått noe med filosofijengen, men det er nok noen av dem igjen også.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Sjenansen

MULTITASKING: Travel in style

Ukas sitat:

Monarkiet hører hjemme i eventyrbøker

Marit Jernberg Rossland i Stavanger Aftenblad

Anmelderredaktør:
juliakbueso@gmail.com

Julia Bueso
482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Sigurd Røgde – «Varmt når jeg legger meg»
Hverdagslige, humoristiske bilder og en vakker melodi til å bli svak for.

HC, Subaru – «CARGLASS»
Hvem skulle trodd at de hadde så bra flow i Telemark!

Universitas advarer

Klossmajor – «Himmelen er blå»
Hvem trenger vel en dårligere versjon av No.4...

William Gamborg – «Når du danser»
Banal tekst som ikke kompenseres for av mid-vokal og uoriginal produksjon.

Album:

Å brøle uten å puste

Rosa Faenskap skriker mot en mørkere verden, men glemmer å variere lydbildet.

Ingenting Forblir

Hva: Album
Hvem: Rosa Faenskap
Sjanger: Metall
Plateselskap: Fysisk format

Rosa Faenskap er en gjeng det er lett å heie på. Oslo-trioen har siden 2022 vært en sentral stemme i norsk undergrunnsmetall. Gruppen bærer tydelig på sterke politiske idealer, som antifascisme, LGBT+ rettigheter, og antiimperialisme. Der mange metalband havner på den andre siden av det politiske spekteret, er det digg med gruppens motvekt. På sitt andre album *Ingenting Forblir* skrur gruppen opp sinnet, tempoet og volumet for et intenst og kompromissløst resultat.

Den 36-minutter lange platen åpner med «Den nakne mannen». Et skremmende gitarriff som bader i reverb treffer ørene mine. Det setter en mørk stemning, og gjør meg optimistisk for resten av albumet. Jeg begynner å lure på om det er mer *laidbacke* elementer som skal få dominere platen, men så kommer resten av instrumentene inn. Blastbeats, bassgitar dunker, distortiongitarer skriker høyt og en desperat brølevokal skriker enda høyere. Det slår deg i ansiktet. Gitarene maler et svart-hvitt maleri av en råttne storby der bråket aldri slutter.

Den *chille* og skremmende gitaren holder seg som et konstant tema gjennom platen. Av og til er den akustisk, som på den blodpolitiske sangen «La barna leve» og «Famler i havet». Andre ganger er den elektrisk som på «Jeg våkner snart». Denne stemningen er god å ha i mellomrommene, men når jeg hører gjennom albumet for andre gang innser jeg at den faktisk peker ut albumets største svakhet.

Intensiteten gir seg egentlig aldri på *Ingenting Forblir*. Det er fett på første, andre, og kanskje til og med tredje sang, men etter hvert er alt det samme. Eksplosjoner er absolutt episke, men jeg har alltid foretrukket at fyrverkeriene på nyttårsaften slutter etter en stund. Det er ikke like fett at sangene har volumknappen på 10, når de bortimot aldri skrur den ned til 9 engang.

Rent teknisk er vokalistene Emil Vestre og Håvard Solli dritrå gjennom hele platen. Gutta brøler

til det ikke går an å brøle mer, og så brøler de litt til. Etter Rosa Faenskaps konserter må det høres ut som gruppa har røyket et par pakker sigg hver dag siden de var fostere. Jeg skulle likevel ønske det var mer dynamikk i vokalen, mer luft i produksjonen og litt pusteroom til melodien.

Disse glimtene av ro jeg nevnte tydeligere gir bare mersmak. På nettsiden til Rosa Faenskap står det at gruppen «mix the ugliest and the prettiest music has to offer», men jeg savner det vakre.

Det er synd, fordi prosjektet rundt *Ingenting Forblir* er spennende. Albumet kanaliserer frustrasjon over en verden preget av økende hat, polarisering og dehumanisering. Gruppen framstår ekte i det de står for. Det gir mening at man blir forbanna over disse tingene – hvem

har ikke lyst til å brøle når de ser hva som skjer i Gaza? Men raseri med mening er alltid mer interessant enn raseri for raseriets skyld. Jeg skulle ønske meningen kom tydeligere fram gjennom musikken og ikke bare gjennom tekstene. Derfor føles *Ingenting Forblir* som en halv seier. Budskapet er der gjennom rå beats og tekster. Musikalsk kunne derimot bandet med fordel variert mer og tatt flere sjanser.

Rosa Faenskap er et prosjekt norsk metal trenger, og det er en spennende fremtid for hva som kan forme sjangeren. Neste steg burde simpelthen være å utforske dette prosjektet mer, og gi det større spillerom.

August Søreide
anmeldelser@universit

FOTO: PLATESKAP FYSISK FORMA

Ukas anbefaling

Grått gull

Hvem: Fattige studenter Hva: Oversett inntektskilde
Hvorfor: Tynne lommebøker krever tanker utenfor boksen

Ingen økt studiestøtte. Julepengene er for lengst brukt opp. Jobbsøknader står uten svar. Intet nytt i monitor. Våren er offisielt i anmarsj. Og den ringes inn av en årlig klagesang når titusen hundebæsjer våkner fra sin dvale under smeltende is og slaps. Men frykt ikke, venner! For noe annet titter også frem fra smeltevannet. Når Oslo omvandles til Klondike og gatene renner over med grått gull! Grus i milliontall! Så skynd deg før bymiljøetaten kommer deg i forkjøpet! Rak inn så mye du kan, slik at når vinter og speil-is returnerer, er det du som casher inn profitten! Gullrushet er i gang!

Andreas Nesbø, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Tråkk ikke naivt

Hvem: Naive byvandrere Hva: Vårens sikreste tegn
Hvorfor: Folk glemmer fort at realiteten kan drite deg på skoene

Våren er den mest idealiserte av årstidene. Fugler kommer hjem. Blomster titter frem. Farger returnerer. Joda, det er klart at våren har sin sjarm. Men la ikke naiviteten få overtaket! For der ute, blant spirende gress og trær med nye blader, gjemmer det seg noe under den smeltende snøen. Da amerikanske soldater ankom regnskogen i Vietnam, var det en ting blant nyansene av grønt, som sendte flere frysninger ned rygradene deres enn noe annet. På samme måte bør Oslos beboere trå varsomt. For som det gjorde i Vietnams tette skoger, ligger det nå et minefelt i Oslos gater. Ikke av eksplosiver, men av hundebæs.

Andreas Nesbø, journalist i Universitas

Bok:

Fantasiløs problemoppramsing

Det skal mer til enn en sliten ung mann for å skrive godt, og når den mannen ikke bryr seg om noen ting er det vanskelig å bry seg om ham.

Du var medvirkende

Hva: Novellesamling
Hvem: Mario Araya
Forlag: Oktober
Sider: 109

Du var medvirkende er debutboken til Mario Araya. En samling av seks noveller om samme karakter, Albert, som i hver av dem er sammen med en person i livet sitt.

Gjennom Albert prøver Araya å utforske mange tema. Albert er alkoholisert, ensom, emosjonelt utilgjengelig, har kanskje en pornoavhengighet, bryr seg om litteratur og annen kunst, men mest av alt syns han synd på seg selv.

Med dette som utgangspunkt er det nærliggende å tenke at forfatteren vil utforske skam, skyld eller andre «vanskelige» temaer, men Araya holder seg på overflaten. Albert er irritert, oppgitt, uinteressert og tilbaketrukken. I siste novelle nevner Albert at han ikke har hatt en kreativ tanke på lenge, noe som for meg er sjokkerende. Det er ikke overraskende at karakteren er uinspirert og fantasiløs, men at Araya har valgt denne karakteren å sentrere verket sitt rundt. Enda mer synd er det fordi Albert ikke alltid er apatisk. I første novelle ligger det en spenning i luften. Mellom tidvis flåsete og overfladiske skildringer av et badedrom slår Albert meg som en rasende person som ikke lenger klarer å holde følelsene inne. Lignende er det i tredje novelle hvor Albert, i møte med sin far, er empatisk og ærlig.

Albert bærer også på noen merkelige motsetninger. Mest merkelig er hans opptatthet av kunst og litteratur. Mens han gjennom samlingen refererer til kjente bøker og malerier på en

analytisk måte, hevder han også å ikke forstå «det eneste diktet [han] kunne utenat». Dette er ikke et interessant karaktertrekk, men ujevn historiefortelling. For Araya er dette et symptom på et større problem. Han evner åpenbart å skrive godt, boken er lettest, men han klarer ikke bestemme seg for hvilken bok han vil skrive. Vil han skrive om en anti-intellektuell type som ikke orker andres pretensiositet, eller vil han skrive om en hyperintellektuell som drukner i egen selvinteresse og klandrer andres overfladighet? Dette er en kollisjon som aldri settes på rett kurs, og boken sliker som resultat.

Alberts hovedkarakteristikk, som etterhvert overskygger andre sider ved ham, er selvmedlidenheten. Dette er tydeligst i den siste novellen, hvor jeg til slutt ikke bryr meg om ham i det hele tatt.

Men heldigvis baserer boken seg like mye på de andre karakterene som den gjør på Albert, og de beste karakterene er foreldrene hans. Novellene «Plattingen» og «Verandaen» speiler hverandre ikke bare i tittelen, men også i ytre handling, ved at de tar for seg dynamikken mellom Albert og hver av foreldrene og hvordan de fungerer med hvert sitt tomme rede. Alberts far er den eneste karakteren som utfordrer ham på en måte som betyr noe for ham. Selv om det tar en liten stund før «Plattingen» kommer i gang, er dette bokens beste novelle. Albert ser virkelig sine foreldre, og kjenner seg igjen i dem. Observasjonene de vekker er vakre i sin hverdagslighet. Her skildrer Araya menneskene i Alberts liv på troverdig vis; hvordan de ser ut og hvordan de oppfører seg.

Til sammenligning blir de andre karakterene flate. Det er Lola det fremste eksempelet på. Det virker som om Araya har *scrollet* på Twitter i en halvtime og skrevet karakteren basert på det han så der: Lola vil jobbe med gravejournalistikk om Midtøsten, men

må drive med Onlyfans for å ha inntekt. Det er uinteressant å lese om henne sammen med Albert på sitt mest intetsigende, og dialogen mellom dem er platt. Karakterene klarer ikke å kompensere for Alberts mangler.

Til tross for dette har Araya mye for seg. Han har et behagelig språk og interessant bildebruk. Derfor er det ekstra synd at historiene faller flatt. «Show, don't tell» er upopulært i dagens kultur, men et poeng å vurdere for debutanten. Når man har lest tre sider med utfordrende dynamikk mellom Albert og hans mor, er det uinteressant å lese at øyeblikket er

«ubehagelig». Like unødvendig er det at Albert tenker at han har et «barfrekventerende liv» når man allerede har lest om det i fire noveller.

Alt i alt er *Du var medvirkende* en novellesamling med tydelige topper, men flest daler. Selv om Araya åpenbart kan skrive, er boken skuffende. Alberts svakheter er for vanskelige å overkomme, og med mange ufokuserte tema blir det vanskelig å hente mer fra boken enn det den kunne ha vært.

Alvin Eikemo
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 11, 12 & 13

13/3 Bikelane på Dattera til Hagen

Er du også mett på drømmepop, og kunne enke deg mer bråkete og varmen indierock – med trykk på rocken? Da er Bikelane bandet for deg! På fredag spiller de på Dattera, med Vrak som oppvarming. Det er en ypperlig anledning til å stifte bekjentskap med et band som gjør seg aller best *live*. I fjor høst slapp de singelen «GLUE MY EYES TOGETHER», som har et mer avslappet og lekent uttrykk enn tidligere utgivelser. Bikelane vil spille både nye sanger og eldre slagere, og lover å levere en mildt sagt energisk opptreden.

Hvor: Dattera til Hagen, Klubben
Når: Fredag 13. mars kl 20

25/3 Humaniorafestivalen: Kan vi velge vekk «big tech»?

I mars arrangeres Humaniorafestivalen med makt som tema, og byr på en rekke spennende samtaler og foredrag som tar for seg spørsmål knyttet til makt. Blant dem er en samtale som undersøker hvordan vi som forbrukere kan unngå teknologigiganter som Meta, Google og Microsoft i hverdagen vår. Spørsmål som om det i det hele tatt er mulig å løsrive seg fra denne teknologien, og hvem som eier den digitale infrastrukturen i Norge, skal professor Taina Bucher og forfatter Bår Stensvik diskutere. Ordstyrer er Hanne Østli Jakobsen, som har skrevet om interessant om temaet i Morgenbladet.

Hvor: Deichman Grunerløkka
Når: Onsdag 25. mars kl 18

15., 22., 29./3 Hitster-søndag på The Star Karaokebar

Alt for mange av oss lar søndagene gå til å ligge på sofaen og scrolle, og kunne trengt noe annet å ta oss til. Et godt alternativ er å ta turen til Karaokebaren The Star, hvor Universitasredaksjonen har tilbragt noen minneverdige kvelder, og være med å spille musikkspill Hitster. Her er det mulig å spille alene eller sammen med venner, og dele musikkglede med kjente og fremmede. Etter Hitster-konkurransen er over, er det karaoke ut kvelden – for de som vil at helgen skal vare litt lenger.

Hvor: The Star Karaokebar, Arbeidergata 2
Når: Søndag 15. mars, 22. mars og 29. mars, kl 16

Boikotter boikott

Denne uka kan du lese om at akademisk boikott på nytt er tema på UiOs styremøte. Ad notam har fått tak i en som håper boikotten uteblir.

– Jeg har en drøm om å ta ex.phil i Oslo når jeg er ferdig med militærtjenesten min, sier vernepliktig IDF-soldat Tamer Land.

Han er for tiden veldig interessert i norsk film. Interessen for Oslo begynte da han ble invadert av Joachim Triers verk

– Oslo er en vakker by med mange fine historiske bygg. Det huset i Affeksjons-verdi har så mye karakter. Mye bedre enn det splitter nye huset mitt på Vestbredden, det er jo helt uten historie.

Han har allerede lagt planer for Oslo-oppholdet.

– Før studiestart skal jeg bare være turist. Jeg må få sett Blitz og Hausmania, de er jo på en måte pilgrimsstedene for hele verdens okupanter

– Er det en faglig grunn til at du vil studere i Norge?

– Jeg har jo lært masse i forsvaret, men dere er jo sikkelige gode på menneskerettigheter og folkeretten og sånt, føler kanskje jeg har noe å lære der da...

Land får plutselig en rekke småstein regnende over seg. Han fyrer et skudd mot noen bygninger i bakgrunnen.

– Det er også veldig forlokkende med den lave fødselsraten i Norge, jeg har heller aldri vært så begeistret for barn.

Av Med vennlig hilsen

Ukas studentvin

MOTSTANDSLØS: En ganske så slank oransjevin, med moderat skallkontakt. Den lukter sitrusfrukter, og har en gyllen guloransjefarge. Vinen er litt mer beskjedent når det kommer til smak enn lukt, men er likevel saftig og frisk. Den smaker steinfrukter, litt honning og et snev av banan. Splittende smaksopplevelser i panelet fører til at vi ikke klarer å bli enige om karakteren 3 eller 5. Selv synes jeg den er god og ukomplisert. Den mangler kanskje litt dybde og kunne hatt en mer kompleks smak, men det er også det som gjør den så anvendelig. For deg som er nysgjerrig på oransjevin uten å ville bli helt utfordret, er dette et trygt sted å begynne. Det er lite tanniner i denne vinen, og den kjennes motstandsløs å drikke – en passende vin til fest, i parken eller ute ved sjøen i sommer.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Intellego The sleeping co-pilot

Pris: 199,90 kroner

Land: Sør-Afrika, Swartland

Alkohol: 11,00 prosent

Gyri Hoiset, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Avo Kardio

Alternative Ekspert

I vekas utgåve kan du lese om uro i Midtausten. Trump, Ayatollah, Isabel Raad i Dubai. Det er mykje å halde styr på. Vi i Vi Spør-redaksjonen har difor prøvd å finne svar på dei store spørsmåla: Kva skjer eigentleg i Midtausten? Kva betyr det for oss? Og korleis står det til med den sosioøkonomiske situasjonen? Her treng vi nokon som kan svare kjempe godt for seg. Kanskje ein statsvitar eller ein Midtausten-korrespondent? Dette er eit så utruleg komplekst tema med mange sider som gjer det uhyre viktig at vi ikkje slurver med faktaene eller kven vi brukar som ekspertkjelde.

– Hei, velkommen til H&M!

– Hei. Eg lurte på om du kunne forklare litt kva som skjer i Midtausten no.

– Eh... kva meiner du?

– Den geopolitiske situasjonen. Konfliktlinjene. Den sosioøkonomiske utviklinga.

– Eg jobbar eigentleg mest med klede.

– Ja, nettopp. Men de opererer jo globalt. Har de merka noko til spenningane i regionen? Kvifor er Iran eit mål?

– Eg er ikkje sikker på kva du spør om.

– Eg trur det er viktig å få fram kva som skjer tydeleg.

– For deg?

– Kven meiner du burde vere den nye Ayatollahen?

Legger på

Eg ringer opp igjen

– Dette er seriøst. Kva betyr situasjonen for Noreg?

– Eg veit ikkje...

– Du burde vite dette! Er det Israel eller USA som står bak?

– Eg kan svare på spørsmål om kle. Spør nokon andre.

– Men kan ikkje du beskrive utviklinga?

– Eh... travelt?

– Ja. Det er det vel. Men kjem ikkje alt dette til å påvirke deg, eller oss?

– Kanskje? Kanskje garderoben?

– Så, ville du seie at Midtausten akkurat no er meir «business casual» eller «full krise»?

– Hjelp.

– Men dersom du måtte peike på

ein hovudtrent i regionen?

– Eg kan dessverre ikkje kommentere på det.

– Eg prøver berre å forstå verda litt betre. Og då burde du ta din rolle seriøst.

– Eg skjønar.

– Trur du det kunne hjelpt om partane i konflikten ble stilt til den internasjonale domstolen?

– Det høyrer ut som eit komplisert spørsmål.

– Ja, det er det. Vil du vurdere din stilling...

Legger på

– Hallo?.. Jaja, takk for praten. No føler eg at eg i alle fall har litt betre oversikt over den globale situasjonen.

– Vi snållast!

KVISS-CORBIN

- 1. Hvorfor er Felicia Erikson i nyhetsbildet om dagen?
- 2. 35 millioner kroner er satt av til å hindre at det 1500 kvadratmeter store takmaleriet til kunstneren Hugo Lous Mohr blir ødelagt, men i hvilket bygg befinner det seg?
- 3. 8. mars ble det utnevnt en ny leder av Iran, men hva heter han?
- 4. Hvilken havstrøm gjør klimaet i Nord-Europa mildere enn breddegraden tilsier?
- 5. Hvilken fjellkjede ble dannet ved kollisjon mellom den indiske og den eurasiske platen?
- 6. Hvilken avtale fra 1939 mellom Adolf Hitler og Josef Stalin inneholdt en hemmelig protokoll om deling av Øst-Europa?
- 7. Hvilket slag i 1066 førte til normannisk erobring av England?
- 8. Hva heter kapteinen som ofte er følgesvenn av Hercule Poirot?
- 9. Til tross for de mange historiene om Sherlock Holmes har han kun figurert som hovedperson i

- fire romaner av Arthur Conan Doyle. Nevn én av dem.
- 10. Hvem skrev *The Great Gatsby*?
- 11. *The Great Escape* er en film fra 1963 med en rollebesetningen fylt av blant annet Steve McQueen, Charles Bronson, James Coburn og Richard Attenborough, men hva er det de rømmer fra?
- 12. *The Greatest Showman* er også et periodedrama, men om noe helt annet. Hvem er hovedkarakteren som spilles av Hugh Jackman?
- 13. Tilbake til Sherlock Holmes, mer spesifikt den nye serien *Young Sherlock*: Hvem spiller moren hans i serien, som også er kjent fra roller i seriene *Californication* og *The Crown*, samt filmer som *The Truman Show* og *Ronin*?
- 14. Vi kan igjen følge hendelsene til *Familien Bridgerton* i en ny sesong, men hvilket nummer i rekken av sesonger har denne?
- 15. Hvilken lov beskriver sammenhengen mellom trykk og volum i en gass ved konstant tempera-

- ture?
- 16. Hvilken type stråling har lengst bølgelengde i det elektromagnetiske spekteret?
- 17. I hvilket år inntraff disse hendelsene? Første flyvning av en Boeing 747 gjennomføres, avisen Klassekampen etableres, Abbey Road av The Beatles kommer ut, Woodstockfestivalen arrangeres, formel 1-fører Michael Schumacher blir født og den amerikanske presidenten Dwight D. Eisenhower blir født.
- 18. Fjerde runde av cupen i herrefotballen ble spilt i helgen som var. Der møttes blant annet Fredrikstad og Sarpsborg til rivalduell, men hvordan endte det?
- 19. Den engelske FA-cupen hadde også sin fjerde runde i helgen, der den walisiske klubben Wrexham holdt på å slå Chelsea. Førstnevnte klubb er kanskje først og fremst kjent for sine to amerikanske eiere. Nevn én av dem.
- 20. Årets formel 1-sesong har startet, men i hvilket land gikk det første løpet?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratisspassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Rebus

av Adrian

HINT: Fått igjen på skatten? Hva går pengene til? Løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Vi gratulerer Beate og Betty med navnedagen 8.mars» Det klarte Tore B, Amanda-Liz, Ella, Moa og Vitor fra Assessment, Measurement and Evaluation, Vilde Kristine og Simone Brunstad.